

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1608/2003/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä** ⁽¹⁾ 1
- Komission asetus (EY) N:o 1609/2003, annettu 15 päivänä syyskuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- Komission asetus (EY) N:o 1610/2003, annettu 15 päivänä syyskuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 tarkoitetulla viidennellä tarjouskilpailulla myyntiin saatetun naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta 6
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1611/2003, annettu 15 päivänä syyskuuta 2003, väliaikaisten polkumyöntullien käyttöön otosta tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa** 9
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1612/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, Belgian lipun alla purjehtivien alusten punakampelan kalastuksen lopettamisesta** 25
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1613/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta** 26
- Komission asetus (EY) N:o 1614/2003, annettu 15 päivänä syyskuuta 2003, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 27
- Komission asetus (EY) N:o 1615/2003, annettu 15 päivänä syyskuuta 2003, tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 29

- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/65/EY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾ ... 32
-

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2003/653/EY:

- * **Komission päätös, tehty 2 päivänä syyskuuta 2003, Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista, muuntogeenisten organismien käytön kieltämistä Ylä-Itävallan alueella koskevista kansallisista säännöksistä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3117) 34**

2003/654/EY:

- * **Komission päätös, tehty 8 päivänä syyskuuta 2003, viininviljelyalojen välitutkimusten tulosten siirtoa koneellisesti luettavaan muotoon koskevista standardikoodista ja -säännöistä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3191) 44**

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1608/2003/EY,
tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003,
yhteisön tiede- ja teknologiatilastojen tuotannosta ja kehittämisestä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön politiikan tukemiseksi tarvitaan vertailukelpoisia tilastoja, jotka koskevat tutkimusta ja kehittämistä, teknologiainnovaatioita sekä tiedettä ja teknologiaa yleensä.
- (2) Tutkimus- ja kehittämistoimintaa sekä innovaatioita koskevien yhteisön tilastojen monivuotisesta kehittämissohjelmasta 24 päivänä tammikuuta 1994 tehdystä neuvoston päätöksessä 94/78/EY, Euratom ⁽³⁾ korostetaan, että tavoitteena on tarjota yhteisön viitekehys tilastoille ja luoda yhteisön kattava yhdenmukaistettu tilastotietojärjestelmä tälle alalle.
- (3) Vuosien 1994—1997 ohjelmasta annetussa loppuraportissa korostetaan, että työtä olisi jatkettava, tiedot olisi tuotava saataville entistä nopeammin, alueellista kattavuutta laajennettava ja tietojen vertailukelpoisuutta parannettava.
- (4) Yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 1998—2002 22 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/126/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti tilastotietojärjestelmän on tuettava tiede- ja teknologiapolitiikkojen hallinnointia yhteisössä ja alueiden T & K- ja innovointikyvyn arviointia rakennerahastojen hallinnointia varten.

⁽¹⁾ EYVL C 332 E, 27.2.2001, s. 238.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. maaliskuuta 2003 (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 58) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 19. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 38, 9.2.1994, s. 30.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 16.6.1999, s. 1.

- (5) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) 322/97 ⁽⁵⁾ mukaan yhteisön tilastoja hallitsevat periaatteet ovat puolueettomuus, luotettavuus, käyttökelpoisuus, kustannustehokkuus, tilastosalaisuus ja avoimuus.

- (6) Tietojen hyödyllisyyden ja vertailtavuuden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi yhteisön olisi otettava huomioon OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa yhteistyössä tehty tai niiden tekemä tiede- ja teknologiatilastoja koskeva työ, erityisesti jäsenvaltioiden toimittamien tietojen yksityiskohtien osalta.

- (7) Yhteisön tiede- ja teknologia- ja innovaatiopolitiikoissa kiinnitetään erityistä huomiota eurooppalaisten yritysten tiede- ja teknologiapohjan lujittamiseen, jotta yritykset voisivat parantaa kansainvälistä ja alueellista innovatiivisuuttaan ja kilpailukykyään. Huomiota kiinnitetään myös tietoyhteiskunnan toiminnasta saatavaan hyötyyn, teknologian siirron tehostamiseen, toiminnan kehittymiseen teollis- ja tekijänoikeuksien alalla, henkilöstöresurssien liikkuvuuteen sekä miesten ja naisten tasa-arvon edistämiseen tiedemaailmassa.

- (8) Kustannustehokkuuden ja käyttökelpoisuuden periaatteita olisi sovellettava tietojen keruussa käytettäviin menetelmiin elinkeinoelämän ja hallinnon osalta ottaen huomioon tiedon riittävä laatu ja vastaajille aiheutuva työ.

- (9) On välttämätöntä, että virallisten tiede- ja teknologiatilastojen kehitystä koordinoidaan siten, että täytetään kansallisten, alueellisten ja paikallisviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen, taloudellisten toimijoiden, ammattialajärjestöjen ja suuren yleisön tarpeet.

⁽⁵⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1.

- (10) Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevasta erityisohjelmasta "Tutkijavoimavarojen lisääminen ja sosioekonomisen tietopohjan laajentaminen" (1998—2002) 25 päivänä tammikuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/173/EY⁽¹⁾ ja eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista ja innovointia tukevasta Euroopan yhteisön kuudennesta tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja esittelyn puiteohjelmasta (2002—2006) 27 päivänä kesäkuuta 2002 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1513/2002/EY⁽²⁾ olisi otettava huomioon työn päällekkäisyyden välttämiseksi.
- (11) Tieteen ja yhteiskunnan välisistä suhteista sekä naisista tieteen alalla 26 päivänä kesäkuuta 2001 annettu neuvoston päätöslauselma⁽³⁾, jossa neuvosto panee tyytyväisenä merkille Helsinki-ryhmän työn ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan pyrkimyksiään naisten aseman parantamiseksi tieteen alalla jäsenvaltioissa, olisi otettava huomioon erityisesti siten, että kerätään tieteen ja tekniikan alan tutkijavoimavaroista sukupuolen mukaan eriteltyjä tilastotietoja sekä laaditaan indikaattoreita naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistymisen seuraamiseksi eurooppalaisen tutkimuksen alalla.
- (12) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (13) Päätöksellä 89/382/ETY, Euratom⁽⁵⁾ perustettua Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa on kuultu edellä mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti.
- (14) Tieteen ja tekniikan tutkimuskomitea (Crest) on antanut asiasta lausunnon,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tällä päätöksellä on tarkoitus perustaa tiede-, teknologia- ja innovaatiotilastoja koskeva yhteisön tilastotietojärjestelmä yhteisön politiikkojen tukemista ja seuranta varten.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa esitetty tavoite toteutetaan seuraavilla yksittäisillä tilastotoimilla:

- Jäsenvaltiot toimittavat tilastotietoja säännöllisesti ja asetuissa määrääjoissa, erityisesti kaikkien sektoreiden T & K-toimintaa koskevia tilastotietoja ja T & K-toiminnan rahoitusta koskevia tilastotietoja, mukaan lukien T & K:n rahoitukseen osoitettuja julkisia talousarviovaroja koskevat tilastotiedot, ja ottavat huomioon alueellisen ulottuvuuden tuottamalla aina kun mahdollista NUTS-luokitukseen perustuvia tilastoja.

- Kehitetään uusia säännöllisesti tuotettavia tilastomuuttujia, joiden avulla saadaan kattavampia tietoja tieteestä ja teknologiasta, erityisesti tiede- ja teknologiapolitiikkojen tuotoksen mittaamiseksi sekä tiedon ja yleisemmin innovaatiotoiminnan tulosten levittämiseksi. Näitä tietoja tarvitaan yhä enemmän tietoon perustuvissa talousjärjestelmissä tiede- ja teknologiapolitiikkojen laadinnassa ja arvioinnissa. Yhteisö antaa etusijan varsinkin seuraaville aloille:
 - innovointi (teknologinen ja muu),
 - tieteen ja teknologian henkilöresurssit,
 - patentit (jotka saadaan jäsenvaltioiden patenttivirastojen ja Euroopan patenttitoimiston tietokannoista),
 - huipputekniikkatilastot (tuotteiden ja palveluiden yksilöiminen ja luokittelu, taloudellista kilpailukykyä ja sen vaikutusta taloudelliseen kasvuun osoittavat mittarit),
 - sukupuolen mukaan eriteltyt tilastot tieteen ja teknologian alalla.
- Parannetaan ja ajantasaistetaan käsitteitä ja menetelmiä koskevia nykyisiä standardeja ja käyttöoppaita siten, että kiinnitetään erityisesti huomiota palvelusektorin käsitteisiin ja T & K-toiminnan mittaamismenetelmien koordinointiin. Yhteisö tehostaa myös yhteistyötä OECD:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa tietojen vertailtavuuden varmistamiseksi ja päällekkäisen työn välttämiseksi.
- Parannetaan tietojen laatua ja erityisesti tietojen vertailtavuutta, tarkkuutta ja ajantasaisuutta.
- Parannetaan tietojen levittämistä, saatavuutta ja tilastotietojen dokumentointia.

Jäsenvaltioiden käytössä oleva tietojen keruu- ja käsittelykapasiteetti sekä menetelmien ja tilastomuuttujien kehittämiskapasiteetti otetaan huomioon.

3 artikla

Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksen 89/382/ETY, Euratom 1 artiklalla perustettu tilasto-ohjelmakomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EYVL L 64, 12.3.1999, s. 105.

⁽²⁾ EYVL L 232, 29.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 199, 14.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

5 artikla

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 artiklassa säädettyjen toimien täytäntöönpanosta arviointikertomuksen neljän vuoden kuluttua tämän päätöksen julkaisemisesta ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Tässä kertomuksessa käsitellään muun muassa toimien kustannuksia ja vastaajille koituvaa taakkaa suhteessa tietojen saatavuuden tuomiin hyötyihin ja käyttäjien tyytyväisyyteen.

Komissio voi ehdottaa kertomuksen perusteella toimia tämän päätöksen toimivuuden parantamiseksi.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANN

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1609/2003,
annettu 15 päivänä syyskuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä syyskuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	127,7
	060	115,1
	064	129,8
	094	81,8
	999	113,6
0707 00 05	052	120,2
	999	120,2
0709 90 70	052	92,6
	999	92,6
0805 50 10	388	60,6
	524	51,2
	528	53,8
	999	55,2
0806 10 10	052	76,5
	064	85,4
	999	81,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	74,6
	400	71,0
	512	84,7
	720	52,9
	800	159,6
	804	94,5
	999	89,5
0808 20 50	052	95,4
	388	83,1
	999	89,3
0809 30 10, 0809 30 90	052	98,4
	624	111,9
	999	105,2
0809 40 05	052	70,7
	060	68,0
	064	63,4
	066	63,2
	094	58,5
	624	116,3
	999	73,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1610/2003,
annettu 15 päivänä syyskuuta 2003,
asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 tarkoitettulla viidennellä tarjouskilpailulla myyntiin saatetun
naudanlihan vähimmäismyyntihintojen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1033/2003⁽³⁾ vahvistetut tietyt määrät naudanlihaa on tarjouskilpailutettu.
- (2) Interventioelinten ostaman naudanlihan myyntiä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 216/69 kumoamisesta 4 päivänä lokakuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2173/79⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuk-

sella (EY) N:o 2417/95⁽⁵⁾, 9 artiklan mukaan vähimmäismyyntihinnat tarjouskilpailutetulle naudanlihalle olisi vahvistettava ottaen huomioon saadut tarjoukset.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Naudanlihan vähimmäismyyntihinnat asetuksessa (EY) N:o 1033/2003 säädettyä viidettä tarjouskilpailua varten, jonka tarjousten jättöaika päättyi 8 päivänä syyskuuta 2003, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 150, 18.6.2003, s. 15.

⁽⁴⁾ EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött
med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	725
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	902
ESPAÑA	— Cuartos traseros	—
	— Cuartos delanteros	852
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhese (INT 11)	700
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Hüfte (INT 16)	—
	— Roastbeef (INT 17)	4 025
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Schulter (INT 22)	—
	— Brust (INT 23)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	4 000
	— Morcillo de intervención (INT 21)	800

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton
FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)	—
	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 311
	— Filet d'intervention (INT 15)	—
	— Rumsteak d'intervention (INT 16)	2 350
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	4 000
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Entrecôte d'intervention (INT 19)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
— Avant d'intervention (INT 24)	—	
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1611/2003,**annettu 15 päivänä syyskuuta 2003,****välikaisten polkumyynnittulien käyttöönotosta tiettyjen Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY**1 Tämä tutkimus***Menettelyn aloittaminen*

- (1) Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto (Eurofer) teki 4 päivänä marraskuuta 2002 valituksen edustaen tuottajia, joiden tuotanto muodostaa pääosan, tässä tapauksessa yli 80 prosenttia, tiettyjen ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaistuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetty näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutu-neesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.
- (2) Tämän seurauksena komissio ilmoitti 17 päivänä joulukuuta 2002 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkais-tulla ilmoituksella⁽³⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', aloittavansa tiettyjen Amerikan yhdys-valloista, jäljempänä 'Yhdysvallat', peräisin olevien ruos-tumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia yhteisöön koskevan polku-myynnin vastaisen menettelyn.

Tutkimus

- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä asianomaisen viejä-maan edustajille ja valituksen tehneille yhteisön tuotta-jille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (4) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille yhteisön tuot-tajille, kaikille viejille/tuottajille, kaikille tuojille ja kaikille käyttäjille sekä raaka-aineiden toimittajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa

ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kyselyyn vastasi kuusi ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmä-valssattujen levyvalmisteiden tuottajaa yhteisössä, yksi vientiä harjoittava tuottaja, kuusi etuyhteydessä olevaa tuojaa ja seitsemän käyttäjää. Yksikään etuyhteydetön tuoja tai raaka-aineiden toimittaja ei vastannut kyselyyn.

- (5) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

— Yhteisön tuottajat

— Ugine, SA, Ranska

— ThyssenKrupp, Acciai Speciali Terni, SpA, Italia

— ThyssenKrupp Nirosta GmbH, Saksa

— Vientiä harjoittavat tuottajat

— AK Steel Corporation, Middletown, Ohio, Yhdys-vallat

— Etuyhteydessä olevat tuojat

— AK Steel Limited, Hertfordshire, Yhdistynyt kuningaskunta.

- (6) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon arvioinnin kannalta merkittäviä kehityssuun-tauksia määrittäessään komissio tarkasteli vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson lopun välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

- (7) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisen yhteydessä kaikille osapuolille, että koska menettely aloitettiin vain vähän ennen kalenterivuoden loppua, tutkimusajanjak-soksi oli tarkoituksenmukaista valita kalenterivuotta vastaava ajanjakso eikä menettelyn aloittamista välittömästi edeltävä 12 kuukauden ajanjakso, sillä näin yritysten olisi helpompi toimittaa pyydetyt tiedot ja komission tarkastaa ne. Yksikään osapuoli ei vastustanut tätä päätöstä.

2 Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote*Yleistä*

- (8) Ruostumatonta ferriittistä terästä olevat kylmävalssatut levyvalmisteet valmistetaan terästehtaissa seuraavalla menetelmällä:

— raaka-aineiden sulatus sähköuunissa,

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1.⁽³⁾ EYVL C 314, 17.12.2002, s. 3.

- mellotus ja koostumuksen tarkistaminen,
- jatkuvavalu aihioiksi,
- kuumavalssaus, hehkutus ja peittäus,
- kylmävalssaus,
- hehkutus ja peittäus,
- leikkaus halutun levyiseksi,
- pakkaus ja toimitus.

B POLKUMYYNTI

- (9) Ruostumatonta ferriittistä terästä olevia kylmävalssattuja levyvalmisteita käytetään pääasiassa moottoriajoneuvoteollisuudessa äänenvaimentimiin ja pakokaasupäästöjen estojärjestelmiin. Tästä syystä näiden tuotteiden tärkein käyttötarkoitus liittyy pakokaasujärjestelmien osien valmistukseen. Muita merkittäviä käyttötarkoituksia ruostumatonta ferriittistä terästä oleville kylmävalssatuille levyvalmisteille ovat kotitalouden sovellukset ja moottoriajoneuvoteollisuuden muut sovellukset kuin mainitut pakokaasujärjestelmät.

Tarkasteltavana oleva tuote

- (10) Tämän menettelyn kohteena ovat tietyt Amerikan yhdysvalloista peräisin olevat ruostumattomasta teräksestä valmistetut kylmävalssatut levyvalmisteet eli vähemmän kuin 2,5 painoprosenttia nikkeliä sisältävä, standardoitujen laatuokkien AISI 409/409L (EN 1.4512), AISI 441 (EN 1.4509) ja AISI 439 (EN 1.4510) ruostumaton ferriittinen kromiteräs, jossa on vähemmän kuin 0,15 painoprosenttia hiiltä ja vähintään 10,5 painoprosenttia mutta enintään 18 painoprosenttia kromia, levyvalmisteina, joita ei ole valmistettu enempää kuin kylmävalssattu. Tuotetta käytetään sen ominaisuuksien vuoksi pääasiassa moottoriajoneuvoteollisuudessa pakokaasujärjestelmien valmistukseen. Se kuuluu CN-koodeihin ex 7219 31 00, ex 7219 32 90, ex 7219 33 90, ex 7219 34 90, ex 7219 35 90, ex 7220 20 10, ex 7220 20 39, ex 7220 20 59 ja ex 7220 20 99. Kaikilla tuotelajeilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet, joten ne ovat yksi ja sama tuote.

Samankaltainen tuote

- (11) Tutkimuksen perusteella voidaan alustavasti vahvistaa, että Amerikan yhdysvalloissa tuotetulla, riippumattomille asiakkaille yhteisössä myydyllä tuotteella on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla myydyllä tuotteella ja yhteisön tuottajien tuottamalla, yhteisön markkinoilla myydyllä tuotteella. Tämän vuoksi kaikkia näitä tuotteita pidetään alustavasti perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

- (12) Yksi yritys, jonka osuus asianomaisen Yhdysvalloista peräisin olevan tuotteen viennistä yhteisöön on yli 80 prosenttia, vastasi vientiä harjoittaville tuottajille lähetettyyn kyselyyn. Etuyhteydessä oleville yrityksille osoitettuun kyselyyn vastasi lisäksi kuusi yhteisössä toimivaa, kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevaa yritystä. Toinen vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti komissiolle haluavansa toimia yhteistyössä, mutta ei kuitenkaan vastannut kyselyyn. Tästä syystä sen katsottiin kieltäytyneen yhteistyöstä.

1 Normaaliarvo

- (13) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoilla myymien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaismäärä edustava verrattuna sen yhteisöön suuntautuvaan viennin kokonaismäärään.
- (14) Yrityksen ilmoittama asianomaisen tuotteen kotimarkkinamyynni käsitti kahden toimipaikan myynnin (pohjoinen ja eteläinen toimipaikka). Tutkimuksessa todettiin kuitenkin, että pääosa eteläisen toimipaikan myynnistä ei ollut asianomaisen tuotteen myyntiä. Yritys ei myöskään toimittanut tämän toimipaikan myymiä tuotteita koskevia kustannustietoja. Tästä syystä tutkimuksessa jätettiin huomioimatta eteläisen toimipaikan vähäinen myynti, joka oli vähemmän kuin 0,1 prosenttia asianomaisen tuotteen kokonaismyynnistä kotimarkkinoilla. Jäljellä oleva kotimarkkinamyynni oli selvästi edustavaa, eikä mainitun, määrältään vähäpätöisen myynnin huomioon ottaminen olisi vaikuttanut millään tavoin polkumyyntilaskelmiin. Näin ollen kotimarkkinamyyntiä pidettiin perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustavana, koska asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin kokonaismäärästä.
- (15) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne asianomaisen yrityksen kotimarkkinoillaan myymät ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden lajit, jotka olivat samanlaisia kuin yhteisöön vietäviksi myydyt lajit tai suoraan niihin verrattavissa.
- (16) Kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myydyin tuotelajin kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotelajin osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynni ollut riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden lajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos kyseisen lajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia yhteisöön viedyn vastaavan tuotelajin kokonaismyynnistä.

- (17) Lisäksi tutkittiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voitiinko kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen lajin kaikesta riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli enemmän kuin 80 prosenttia ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaismyymtimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä kaiken tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Jos ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kannattava myynti oli enintään 80 prosenttia kokonaismyymtimäärästä tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia alhaisempi, normaaliarvon perustana käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kyseinen myynti oli vähintään 10 prosenttia kokonaismyymtimäärästä.
- (18) Kun ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tietyn lajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia kokonaismyymtimäärästä, kyseisen tuotelajin myyntiä pidettiin määrältään riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisperustaksi.
- (19) Kun jonkin tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli käytettävä toista menetelmää. Koska yksikään muu vientiä harjoittava tuottaja ei toiminut yhteistyössä tässä menettelyssä, komissiolla ei ollut käytettävissään tietoja muiden tuottajien kotimarkkinoilla soveltamista hinnoista. Näin ollen, ja koska muuta tarkoituksenmukaista menetelmää ei ollut, tutkimuksessa käytettiin näissä tapauksissa laskennallista normaaliarvoa.
- (20) Kaikissa tapauksissa, joissa käytettiin laskennallista normaaliarvoa, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä vietyjen tuotelajien tuotantokustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen prosenttiosuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali.
- (21) Tätä varten komissio selvitti, olivatko vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen kotimarkkinoilla saamaa voittoa koskevat tiedot luotettavia. Tosiasiallisia kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia pidettiin luotettavina, koska asianomaisen yrityksen koti-

markkinamyynnin määrää voitiin pitää edustavana. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin perusteella.

2 Vientihinta

- (22) Asianomaisen tuotteen koko vientimyynti yhteisöön tapahtui etuyhteydessä olevan tuojan kautta, joka jälleenmyi tuotetta sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille. Etuyhteydessä olevat asiakkaat puolestaan jälleenmyivät tuotetta muille, riippumattomille asiakkaille. Näin ollen vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Tässä yhteydessä tehtiin oikaisuja kyseisille tuojille aiheutuneiden, tuonin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä kohtuullisen voittomarginaalin, huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Koska muita, luotettavampia tietoja ei ollut käytettävissä, kohtuulliseksi voittomarginaaliksi vahvistettiin alustavasti 5 prosenttia. Tätä pidettiin sopivana tämällytyypiselle tuotannonalalle.

3 Vertailu

- (23) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niitä varten esitettiin todennettu näyttö.
- (24) Normaaliarvon oikaisemista pyydettiin alennusten, hyvitysten, maakuljetus- ja luottokustannusten, myynninjälkeisten kustannusten, teknisen tuen, asiakkaisiin liittyvän tutkimus- ja kehitystoiminnan, välillisten myyntikustannusten ja tuotannon muuttuvien kustannusten erojen osalta.
- (25) Teknistä tukea, asiakkaisiin liittyvää tutkimus- ja kehitystoimintaa ja välillisiä myyntikustannuksia koskevan oikaisupyynnön tarkastelun yhteydessä ei voitu toimitettujen tietojen perusteella päätellä, että nämä tekijät vaikuttaisivat hintojen vertailtavuuteen, eikä varsinkaan osoittaa todeksi väitettä, jonka mukaan asiakkaat maksoivat pysyvästi eri hintoja näiden tekijöiden johdosta. Ei myöskään voitu osoittaa, että nämä kustannukset liittyisivät yksinomaan asianomaisen tuotteen myyntiin kotimarkkinoilla eivätkä hyödyttäisi myös muita tuotteita ja/tai muita markkinoita. Edellä esitetyn perusteella pyydetty oikaisu oli alustavasti hylättävä, koska ne eivät täyttäneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan vaatimuksia.

- (26) Yritys pyysi myös oikaisun tekemistä kotimarkkinoilla myytävien ja vientiin menevien tuotteiden tuotannon muuttuvien kustannusten erojen perusteella. Olisi huomattava, että kotimarkkinahintoja ja vientihintoja verrattiin samanlaisten tai keskenään vertailukelpoisten tuotelajien eli samojen tuoteominaisuuksien perusteella. Näin ollen tätä oikaisua pidettiin perusteettomana ja se hylättiin alustavasti.
- (27) Vientihintaa oikaistiin merirahti- ja maakuljetuskustannusten sekä luottokustannusten huomioon ottamiseksi.

4 Polkumyymtimarginaali

- (28) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin vientihintojen painotettuun keskiarvoon tuotelajeittain perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Väliaikainen polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:
- AK Steel Corporation, Middletown, Ohio, Yhdysvallat 69,7 %.
- (29) Niille yhdysvaltalaisille tuottajille, jotka eivät vastanneet komission kyselyyn eivätkä muuten ilmoittautuneet, määritettiin ”jäännöspolkumyymtimarginaali” käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (30) Koska tässä tapauksessa yksi yritys tietoisesti pidättäytyi yhteistyöstä, jäännöspolkumyymtimarginaali määritettiin sellaisen määrällisesti edustavan yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin perusteella, jonka osalta polkumyynti oli suurinta. Tätä menettelytapaa pidettiin välttämättömänä, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen. Väliaikainen jäännöspolkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on edellä esitetyn perusteella 128,7 prosenttia.

C VAHINKO

1 Johdanto

- (31) Yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon sekä kulutuksen ja yhteisön tuotannonalan tilannetta kuvaavien talouden tunnuslukujen määrittämiseksi tutkittiin, olisiko tarkastelussa otettava huomioon yhteisön tuotannonalan tuotannon myöhempi käyttötarkoitus ja missä laajuudessa se olisi otettava huomioon.
- (32) Yhteisön tuotannonala myy asianomaista tuotetta sekä a) etuyhteydettömille yrityksille että b) samaan yritykseen kuuluville yrityksille, jäljempänä ’etuyhteydessä olevat yritykset’. Etuyhteydessä olevia yrityksiä on kahta lajia: i) yritykset, jotka ostavat asianomaista tuotetta raaka-aineeksi muiden tuotteiden (pääasiassa putkien) valmistukseen, ja ii) yritykset, jotka ostavat asianomaista tuotetta jalostaakseen sitä edelleen ensimmäisen riippu-

mattoman asiakkaan tarpeiden mukaisesti valmistamatta siitä kuitenkaan kokonaan eri tuotetta (teräspalvelukeskukset).

- (33) Tässä yhteydessä asianomaisen tuotteen myyntiä saman yritykseen yrityksille käytettäväksi raaka-aineena muiden tuotteiden valmistuksessa pidetään ”käyttönä kytkösmarkkinoilla”, jos ainakin toinen seuraavista kahdesta edellytyksestä täyttyy: i) myynti ei tapahdu markkinahinnoilla tai ii) kyseinen samaan yritykseen kuuluva asiakas ei voi valita tavarantoimittajaa vapaasti. Myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille pidetään alustavasti myyntinä ”vapailta markkinoilla”. Tutkimuksen kuluessa todettiin alustavasti, että myyntiä etuyhteydessä oleville yrityksille, jotka käyttävät hankkimansa tuotteet raaka-aineena muiden tuotteiden valmistuksessa, oli pidettävä myyntinä kytkösmarkkinoilla; tältä osin todettiin, että vaikka myynti voikin tapahtua tavanomaisten kaupan edellytysten mukaisesti, etuyhteydessä olevat yritykset eivät voi yritykseen soveltamien kaupallisten periaatteiden vuoksi valita tavarantoimittajaansa vapaasti.
- (34) Tällä erottelulla on merkitystä vahingon tarkastelussa, koska Yhdysvalloista peräisin olevan tuotannon todettiin vaikuttavan kytkösmarkkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin vain välillisesti siinä mielessä, että se ei kilpaile suoraan kytkösmarkkinoiden asiakkaille suuntautuvan myynnin kanssa. Sen sijaan vapailta markkinoilla yhteisön tuotannonalan myynti kilpaili suoraan asianomaisen tuotteen tuotannon kanssa.
- (35) Jotta yhteisön tuotannonalan tilanteesta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, tietoja hankittaessa ja analysoitaessa pyrittiin mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon sekä kytkösmarkkinoihin että vapaisiin markkinoihin liittyvät tiedot kokonaisuutena, minkä jälkeen määritettiin, oliko tuotteet tarkoitettu käytettäväksi kytkösmarkkinoilla vai vapailta markkinoilla. Niinpä kaikki asianomaiseen tuotteeseen liittyvä toiminta otettiin huomioon, kun analysoitiin tuotantoa, tuotantokapasiteettia, kapasiteetin käyttöastetta, investointeja, hintoja, kannattavuutta, kassavirtaa, sijoitetun pääoman tuottoa, pääoman saantia, varastoja, työllisyyttä, tuottavuutta, palkkoja ja polkumyymtimarginaalin merkittävyyttä. Tutkimuksessa todettiin alustavasti, että mainittuja talouden tunnuslukuja voitiin parhaiten tarkastella sekä vapaita markkinoita että kytkösmarkkinoita koskevien tietojen pohjalta, koska tässä menettelyssä näiden tunnuslukujen kehitykseen ei vaikuta se, onko myynti kohdistettu vapaille markkinoille vai kytkösmarkkinoille.
- (36) Sen sijaan muiden yhteisön tuotannonalan tilannetta kuvaavien vahingon osoittimen osalta (myynti, markkinaosuus ja kulutus) todettiin alustavasti, että mielekäs analyysi oli mahdollista tehdä vain vapaiden markkinoiden osalta, koska näitä osoittimia voidaan tarkastella mielekkäällä tavalla vain kilpailuolosuhteissa.

2 Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (37) Euroopan yhteisössä on kuusi asianomaisen tuotteen tuottajaa, joista seuraavat kolme tukivat valitusta:
- Ugine SA, Ranska (UGINE)
 - ThyssenKrupp Acciai Terni SpA, Italia (TKAST)
 - ThyssenKrupp Nirosta GmbH, Saksa (TKN).
- (38) Koska näiden kolmen valitusta tukeneen ja yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan osuus oli 85 prosenttia asianomaisen tuotannosta yhteisössä, ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun yhteisön tuotannonalan.

3 Yhteisön kulutus

- (39) Yhteisön kulutus määritettiin laskemalla yhteen yhteisön tuotannonalan yhteisön vapailla markkinoilla myymät tuotemäärät, muiden tuottajien kyselyvastauksissaan ilmoittamat yhteisön markkinoiden myyntimäärät ja tuonnin määrä. Tuonnin määrä määritettiin tässä menettelyssä tarkasteltujen tuotteiden CN-koodeja vastaavien Eurostatin tietojen perusteella. Koska näihin CN-koodeihin kuuluu myös muita tuotteita kuin tarkasteltavana oleva tuote, tuontilukuja on joissain tapauksissa suhteutettu valituksessa esitettyjen perusteiden mukaisesti.
- (40) Yhteisön tuotannonalan muodostavien yritysten ja muiden yhteisön tuottajien ohella tärkeimpiä toimijoita asianomaisen tuotteen markkinoilla Euroopan unionissa ovat yhdysvaltalaiset ja japanilaiset yritykset. Japanista peräisin olevan tuonnin osuus vapaista markkinoista oli tutkimusajanjakson aikana 3 prosenttia.
- (41) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että yhteisön kulutus on kasvanut vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä 16 prosenttia eli 157 099 tonnista 182 679 tonniin.

4 Tuonti tarkasteltavana olevasta maasta

Määrä ja markkinaosuus ⁽¹⁾

- (42) Asianomaisen tuotteen tuonti Yhdysvalloista kasvoi määrällisesti ottaen merkittävästi eli 95 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuonti kasvoi jyrkästi vuosina 2000 ja 2001 (85 prosenttia vuonna 2000 ja 43 prosenttia vuonna 2001). Tutkimusajanjakson aikana tuonti väheni 14 prosenttia, mutta sen määrä oli edelleen yli kaksinkertainen vuoden 1999 tuontiin verrattuna. Tämän seurauksena tuonnin osuus vapaista markkinoista nousi samana ajanjaksona 12—14 prosenttiin.

Taulukko 1

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Markkinaosuus, tuonti Yhdysvalloista	4—6 %	9—11 %	15—17 %	12—14 %
Indeksi	100	154	251	195

Hinnat

- (43) Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat nousivat 19 prosenttia vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä.

Hintojen alittavuus

- (44) Komissio tutki, myikö asianomaisen maan yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja tarkasteltavana olevaa tuotetta halvemmalla kuin yhteisön tuotannonala tutkimusajanjakson aikana.

⁽¹⁾ Luottamuksellisuussyistä nämä ilmoitetaan vaihteluvälinä.

- (45) Yhteisön tuotannonalan hintoja ja vientihintoja verrattiin samoille asiakkaille samassa kaupan portaassa tapahtuneen myynnin perusteella siten, että yhteisön tuotannonalan toimitettuna asiakkaalle -hintoja verrattiin toisiaan vastaavien tuotelajien osalta yhdysvaltalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevien tuojien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta yhteisössä veloittamiin toimitettuna tullattuna -hintoihin (ks. edellä johdanto-osan 22 kappale). Tätä menettelytapaa pidettiin perusteltuna tämäntyyppisen tuotteen markkinoiden erityispiirteiden vuoksi, joihin kuuluu muun muassa se, että asiakkaiden on helppo vaihtaa tavarantoimittajaa, markkinat ovat erittäin avoimet ja hinnat saattavat laskea nopeasti. Tämän vuoksi tuontihintojen mahdollinen alittavuus olisi tavallisesti havaittavissa vain lyhyen aikaa, sillä yhteisön tuotannonalan olisi noudatettava tätä hintakehitystä, jos se ei halua menettää asiakkaitaan. Tästä syystä vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta keskittyä osa-alueisiin, joilla esiintyi suoraa kilpailua. Tällöin ainoa keino on kohdistaa huomio asiakkaisiin, jotka ostavat sekä asianomaiselta yhdysvaltalaiselta yritykseltä että yhteisön tuotannonalalta, jolloin tarjottuja hintoja voidaan verrata suoraan toisiinsa. Kuten jäljempänä selostetaan, tältä osin on erittäin valaisevaa, että tarkastelujakson aikana tietyt käyttäjät ⁽¹⁾ lisäsivät merkittävästi ostajaan ainoalta yhteistyössä toimineelta yhdysvaltalaiselta yritykseltä ja karsivat samalla mitättömälle tasolle ostonsa yhteisön tuotannonalalta.
- (46) Tätä menettelytapaa käyttäen on voitu tehdä hintavertailu, joka kattaa 8 prosenttia asianomaisen yhdysvaltalaisen yrityksen viennin määrästä ja jossa on otettu huomioon eurooppalaisen ja amerikkalaisen standardin (AISI) mukaiset laatuluokat sekä tuotteen paksuus, leveys, reunat ja pintakäsittely.
- (47) Tämän perusteella määritetty alustava hinnan alittavuuden marginaali on prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista ilmaistuna 13,2 prosenttia.

5 Yhteisön tuotannonalan tilanne

Aiemman polkumyynnin tai tuetun tuonnin vaikutukset

- (48) Asianomaiseen tuotteeseen ei ole sovellettu polkumyynti- tai tasoitustulleja tarkastelujakson aikana. Tästä syystä tällä tekijällä ei ole merkitystä tarkasteltavana olevassa tapauksessa.

Tuotanto

- (49) Koko markkinoille (eli vapaille markkinoille ja kytkösmarkkinoille) tarkoitettu tuotanto kasvoi vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä 16 prosenttia eli 188 633 tonnista 219 282 tonniin, kuitenkin siten, että vuonna 2001 tuotanto tilapäisesti väheni.

Taulukko 2

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Tuotanto	188 633	218 369	194 304	219 282
Indeksi	100	116	103	116

Kapasiteetti ja sen käyttöaste

- (50) Yhteisön tuottajista kaksi käytti samoja tuotantolinjoja asianomaisen tuotteen ja useiden muiden ruostumatonta terästä olevien tuotteiden valmistuksessa; toinen näistä yrityksistä rakentaa parhailaan uusia tuotantotiloja. Kolmas yritys, joka käytti yhtä tuotantolinjaa lähes pelkästään asianomaisen tuotteen valmistukseen, ilmoitti tuotantokapasiteettinsa kasvaneen vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä 100:sta 141:een indeksinä ilmaistuna. Tämän tuottajan kapasiteetin käyttöaste laski noin 75 prosentista vuonna 1999 noin 50 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Vaikka edellä mainittujen kahden tuottajan osalta käytettävissä olevat tiedot eivät mahdollistaneet kapasiteetin selvää kohdentamista asianomaiseen tuotteeseen, niihin ei sisällynyt myöskään näyttöä, joka olisi voinut mitätöidä päätelmät siitä, että kapasiteetin käyttöaste oli laskenut.

⁽¹⁾ Tutkimusajanjakson aikana näiden osuus kokonaiskulutuksesta oli 13 prosenttia ja ainoan yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen yrityksen viennistä 47 prosenttia.

Investoinnit

- (51) Investoinnit kehittyivät samalla tavoin kuin tuotantokapasiteetti. Investointien kokonaismäärä kasvoi 55 miljoonasta eurosta 125 miljoonaan euroon vuonna 2001; tutkimusajanjaksona investointeja tehtiin 79 miljoonan euron arvosta. Kokonaisuutena ottaen investoinnit lisääntyivät 43 prosenttia tarkastelujakson aikana. Investointeja tehtiin lähinnä käyttöomaisuuteen kuten uusiin tuotantolinjoihin ja uuteen tehtaaseen, joilla pyrittiin lisäämään tuotannon tehokkuutta.

Myynti ja markkinaosuus

- (52) Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön vapaille markkinoille kasvoi 6 prosenttia eli 110 115 tonnista 116 768 tonniin. Tämä kasvu on kuitenkin prosentteina selvästi pienempi kuin yhteisön kokonaiskulutuksen kasvu. Tutkimusajanjakson myyntimäärät olivat alle vuoden 2000 tason. Kun myynti vapaille markkinoille kasvoi vain 6 prosenttia, myynti kytkösmarkkinoille kasvoi samanaikaisesti 15 prosenttia. Koska kytkösmarkkinoiden asiakkailta ei ole mahdollisuutta valita tavarantoimittajaansa, tämä lisäys näyttää kuvastavan myynnin potentiaalista kasvua vapaille markkinoilla tilanteessa, jossa polkumyyntiä ei esiinny.

Taulukko 3

Myynti vapaille markkinoille

	1999	2000	2001	Tutkimusajan- jakso
Myynti EY:n markkinoilla (tonnia)	110 115	129 895	105 364	116 768
Indeksi	100	118	96	106

Taulukko 4

Myynti kytkösmarkkinoille

	1999	2000	2001	Tutkimusajan- jakso
Myynti EY:n markkinoilla (tonnia)	60 647	69 555	63 547	69 630
Indeksi	100	115	105	115

- (53) Yhteisön tuotannonalan osuus vapaista markkinoista pieneni 6 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana eli 70 prosentista 64 prosenttiin, mikä osoittaa, että yhteisön tuotannonala ei pystynyt saamaan täyttä hyötyä markkinoiden myönteisestä kehityksestä. Tämä markkinaosuuden menetys on suuruudeltaan samaa luokkaa kuin tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuuden kasvu (ks. johdanto-osan 42 kappale).

Taulukko 5

	1999	2000	2001	Tutkimusajan- jakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	70 %	69 %	64 %	64 %

Hinnat

- (54) Yhteisön tuotannonalan koko markkinoilla (vapaille markkinoilla ja kytkösmarkkinoilla) sovelmatat keskimääräiset myyntihinnat nousivat 12 prosenttia tarkastelujakson aikana. Hinnat nousivat 5 prosenttia vuonna 2000 ja 8 prosenttia vuonna 2001 mutta pysyivät vakaina ja jopa laskivat hieman vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Vapaille markkinoilla ja kytkösmarkkinoilla sovellettiin samantasoisia hintoja (ks. edellä johdanto-osan 33 kappale).

Kannattavuus

- (55) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus parani 4,4 prosentista 7,5 prosenttiin vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä.

- (56) Vaikka kannattavuuden kehitys vaikuttaa ensi näkemältä myönteiseltä, lähempi tarkastelu paljastaa, että kannattavuuden taso on epätydyttävä. Huomiota on kiinnitettävä asianomaisen tuotteen erityispiirteisiin: asianomaisen tuotteen markkinoilla voitot ovat tavallisesti huomattavasti suurempia kuin ruostumatonta terästä valmistavalla tuotannonalalla yleensä. Asianomaisen tuotteen tavanomaista suurempaan kannattavuuteen vaikuttavat seuraavat tekijät:
- Asianomaisen tuotteen kohdemarkkinoille (pääasiassa moottoriajoneuvojen pakokaasujärjestelmiä valmistavat yritykset) on tunnusomaista pääosin vakaa kysyntä ja tavanomaisten suhdannevaihtelujen vähäinen vaikutus. Asianomaisessa tuotteessa käytetään enimmäkseen vain vähän nikkeliä, mikä tekee siitä halvemmän kuin muut ruostumattoman teräksen lajit, joihin tätä seosainetta on lisätty suurempina pitoisuuksina. Tuotteen alaiset kustannukset muihin ruostumattoman teräksen lajeihin verrattuna tekevät siitä erityisen sopivan korvaavan tuotteen laskusuhdanteiden aikana. Vaikka autojen kokonaistuotanto Euroopan unionissa oli lamaannuksissa tarkastelujakson aikana (vuonna 1999 tuotettiin 16 978 400 yksikköä, kun tuotantomäärä vuonna 2002 oli 16 943 700 yksikköä), asianomaisen tuotteen kulutus kasvoi 16 prosenttia, kuten edellä johdanto-osan 41 kappaleessa todettiin. Tämä on ilmeisesti merkki siitä, että asianomaisen tuotteen käyttäjät ja niiden myöhemmät asiakkaat ovat hankkineet enemmän asianomaista tuotetta ja näin ollen vähentäneet kalliimpien ruostumattoman teräksen lajien hankkimista. Tälle päätelmälle saatiin vahvistus yhteisön tuotannonalan yrityksiltä tutkimuksen kuluessa.
 - Kuten jo mainittiin, asianomaisessa tuotteessa on, toisin kuin useimmissa muissa ruostumatonta terästä olevissa tuotteissa, enimmäkseen erittäin vähän nikkeliä, joka on epävakaa, tuntuvasti vaihteleva kustannustekijä, joka saattaa johtaa voittomarginaalien alenemiseen.
- (57) Edellä mainittu kannattavuusrakenteen erilaisuus saa tukea yhteisön tuotannonalan yritysten ilmoittamista luvuista, joista näkyy kannattavuuden erilainen kehitys ruostumattoman teräksen kokonaistuotannon ja asianomaisen tuotteen tuotannon osalta (ks. taulukko 6).

Taulukko 6

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen voittomarginaali (ennen veroja) osuutena liikevaihdosta (koko ruostumattoman teräksen tuotanto)	0,8 %	5,6 %	- 2,1 %	3,4 %
Voittomarginaali (ennen veroja) osuutena liikevaihdosta (asianomainen tuote)	4,4 %	3,2 %	6,4 %	7,5 %

- (58) Näin ollen asianomaisen tuotteen markkinoille on ominaista selvästi vakaampi voitto- ja hintataso.

Kassavirta, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti

- (59) Kassavirtaa ja sijoitetun pääoman tuottoa koskevat tiedot esitetään yhteisön tuotannonalan yritysten kokonaistuotannon osalta, koska kaksi yrityksestä ei pystynyt toimittamaan näitä tietoja pelkästään asianomaisen tuotteen osalta.
- (60) Tämän perusteella toiminnan yhteenlaskettu nettokassavirta on lisääntynyt - 22 357 710 eurosta 188 109 683 euroon vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 7

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Kassavirta	- 22 357 710	106 262 747	157 262 838	188 109 683
Indeksi	- 100	475	703	841

- (61) Tämä kehitys vastasi sen asianomaiseen tuotteeseen liittyvän kassavirran kehitystä, joka voitiin yksilöidä yhden yrityksen osalta. Pelkästään asianomaisesta tuotteesta saatavasta kassavirrasta ei kuitenkaan voitu tehdä mielekkäitä päätelmiä, koska kaksi yritystä käytti tuotantolinjojaan myös useiden muiden ruostumatonta terästä olevien tuotteiden valmistamiseen eikä poistoja voida kohdentaa erikseen kullekin tuotteelle. Sijoitetun pääoman keskimääräinen tuotto on kyseisten kolmen yrityksen tapauksessa kasvanut 3,6 prosentista 6,9 prosenttiin vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 8

	1999	2000	2001	Tutkimusajan- jakso
Sijoitetun pääoman tuotto	3,6 %	20,5 %	1,6 %	6,9 %

- (62) Pääoman saannin suhteen olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan yritysten on voitu osoittaa turvautuvan pääasiassa yritysryhmänsä sisäiseen lainarahoitukseen, mikä viittaa siihen, että pääoman saantimahdollisuudet eivät ole suoraan yhteydessä näiden yritysten vuositulokseen ja siihen kytkeytyvään maksuvalmiuteen. Tästä syystä tämän tunnusluvun kehityksellä ei ole merkitystä vahingon tarkastelussa. Osakepääomasta yritysten pääomalähteenä on todettava, että näistä kolmesta yrityksestä yhdenkään osakkeita ei ole noteerattu pörsissä tai muillakaan jälkimarkkinoilla.

Varastot

- (63) Varastojen kehityksellä ei ole merkitystä vahingon osoittimena tässä menettelyssä. Yhteisön tuotannonalan yritykset ilmoittivat, että ne valmistavat tuotetta vain tilauksesta eivätkä siten pidä varastoja muuten kuin toimituksiin liittyvistä tai logistisista syistä ja silloinkin vain vähäisiä määriä. Näin ollen varastojen mahdolliset muutokset johtuvat enemmänkin logistisista tekijöistä kuin markkinatilanteen heikkenemisestä.

Työllisyys ja palkat

- (64) Yhteisön tuotannonalan työntekijämäärä väheni 12 prosenttia tarkastelujakson aikana. Palkkojen kokonaismäärä kasvoi 5 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Tuottavuus

- (65) Tuottavuus kasvoi koko markkinoiden osalta 31 prosenttia tarkastelujakson aikana. Se kasvoi 17 prosenttia vuonna 2000, pysyi käytännössä samana vuonna 2001 ja kasvoi taas 14 prosenttia tutkimusajanjaksona, mikä heijastaa yhteisön tuotannonalan tuolloin tekemiä tuntuvia investointeja (ks. johdanto-osan 49 kappale).

Kasvu

- (66) Yleensä ottaen on todettava, että yhteisön tuotannonalan osuus vapaista markkinoista pieneni 6 prosenttia, mikä osoittaa sen kasvun jääneen selvästi jälkeen kokonaismarkkinoiden kasvusta (joka oli 16 prosenttia).

Polkumyymtimarginaalin merkittävyys

- (67) Tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin merkittävydestä on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

6 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (68) Tuonti Yhdysvalloista on kasvanut merkittävästi sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna. Markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla 6–8 prosenttiyksikköä. Lisäksi tämä tuonti painoi hintoja alaspäin, mikä käy ilmi muun muassa todetusta merkittävästä hinnan alittavuudesta aloilla, joilla yhdysvaltalaiset viejät ja yhteisön tuotannonala kilpailivat samoista asiakkaista.

- (69) Vaikka monet vahinkoa kuvaavat talouden tunnusluvut näyttävät kehittyneen myönteisesti (kuten hinnat, kannattavuus, myynti, investoinnit, kassavirta, sijoitetun pääoman tuotto, kapasiteetti ja tuottavuus), tarkempi analyysi osoittaa kuitenkin, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa. Ensinnäkin yhteisön tuotannonalan asema markkinoilla heikkeni huomattavasti, mikä käy ilmi markkinaosuuden tuntuvasta menetyksestä. Kuten edellä lisäksi selostettiin, yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä puolestaan johti heikkoon kannattavuuteen verrattuna vuoteen 1997, jolloin polkumyyntiä ei esiintynyt, huolimatta siitä, että tuottavuus parani merkittävästi henkilöstön vähentämisen ja investointien ansiosta. Tutkimuksessa määritetty merkittävä 69,7 prosentin polkumyyntimarginaali osoittaa lisäksi, että kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan olisi nostettava vientihintaansa 69,7 prosenttia, jotta polkumyyntiä ei enää esiintyisi, mikä pienentäisi huomattavasti sen markkinaosuutta. On kohtuullista päätellä, että yhteisön tuotannonala pystyisi pääosin tai jopa kokonaan tyydyttämään tämän vientiä harjoittavan tuottajan menettämää markkinaosuutta vastaavan kysynnän. Lopuksi olisi huomattava, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikuttaa myös kytkösmarkkinoiden hintoihin. Tutkimus osoitti, että kytkösmarkkinoiden asiakkailta veloitetut hinnat on sopimuksella vahvistettu tasolle, joka vastaa markkinoilla yleensä vallitsevia olosuhteita. Jotta yritysryhmän kokonaiskilpailukykyä ei vaarannettaisi, yhteisön tuotannonala veloitti siihen kuuluvilta yrityksiltä samanlaisia hintoja kuin riippumattomilta asiakkailta.
- (70) Näin ollen on alustavasti pääteltävä, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

D SYY-YHTEYS

1 Johdanto

- (71) Komissio on perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tutkinut, onko asianomaisesta maasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä sen varmistamiseksi, ettei niiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus

- (72) Tuonti Yhdysvalloista lisääntyi tarkastelujakson aikana merkittävästi siten, että sen määrä kasvoi 127 prosenttia ja markkinaosuus 6—8 prosenttiyksikköä. Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti eli 13,2 prosenttia alempia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat (ks. edellä johdanto-osan 44 kappale ja sitä seuraavat kappaleet).
- (73) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset käyvät ilmi myös siitä, että eräät käyttäjät, joiden osuus kokonaiskulutuksesta tutkimusajanjakson aikana oli 13 prosenttia, päättivät siirtyä yhteisön tuotannonalan tuotteista yhdysvaltalaisen tuottajien tuotteisiin. Kun nämä käyttäjät hankkivat tarkastelujakson alussa vain vähäisiä määriä yhdysvaltalaisia tuotteita, nyt ne ostavat jopa 47 prosenttia ainoan yhteistyössä toimineen yhdysvaltalaisen tuottajan yhteisöön viemistä tuotteista. Tämä osoittaa selvästi, että kyseinen yhdysvaltalainen tuottaja kasvatti tarkastelujaksolla markkinaosuuttaan yhteisön tuotannonalan kustannuksella.
- (74) Yhteisön tuotannonalan 6 prosenttiyksikön suuruinen markkinaosuuden menetys vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välillä vastaa kokonaisuutena katsoen Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin markkinaosuuden kasvua vastaavana aikana. Yhteisön tuotannonalan myynti väheni erityisesti vuonna 2001, jolloin sen markkinaosuus pieneni 5 prosenttiyksikköä edellisvuoteen verrattuna, kun taas Yhdysvalloista peräisin oleva tuonti kasvoi samaan aikaan 6—7 prosenttiyksikköä. Yhteisön tuotannonalan myynti kytkösmarkkinoiden asiakkaille on sen sijaan pysynyt vakaana vuodesta 2000 lähtien.
- (75) Markkinaosuuden menetys ja riittämätön hintataso osuivat myös ajallisesti yksiin sen yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttaneen tilanteen kanssa, josta osoituksena olivat riittämätön kannattavuustaso ja palkkojen ja työllisyyden epäsuotuisa kehitys.

3 Muiden tekijöiden vaikutus

Tuonti muista kolmansista maista

- (76) Tuonti muista kolmansista maista lisääntyi 1 425 tonnista 5 893 tonniin vuoden 1999 ja tutkimus-ajanjakson välillä, ja sen markkinaosuus kasvoi samaan aikaan 0,9 prosentista 3,2 prosenttiin. Tämä tuonti oli pääosin peräisin Japanista. Eurostatin tietojen mukaan kolmansista maista tuotujen tuotteiden hinnat olivat kuitenkin keskimäärin korkeampia kuin Yhdysvalloista ja Euroopan unionista peräisin olevien vastaavien tuotteiden hinnat. Tästä syystä tämä tuonti ei ole voinut aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

Valituksen tekijöihin kuulumattomat yhteisön tuottajat

- (77) Valituksen tekijöihin kuulumattomien yhteisön tuottajien markkinaosuus oli tutkimusajanjakson aikana noin 18 prosenttia. Tarkastelujakson aikana niiden myynnin määrä väheni 4 prosenttia ja markkinaosuus 4 prosenttiyksikköä. Valituksen tekijöihin kuulumattomien tuottajien keskihinnat olivat lisäksi samantasoisia kuin valituksen tehneiden tuottajien keskihinnat. Kaikki tämä viittaa siihen, että näiden tuottajien tilanne on samanlainen kuin yhteisön tuotannonalan tilanne eli että ne ovat kärsineet vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin johdosta. Tästä syystä muiden yhteisön tuottajien ei voida päätellä aiheuttaneen merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

Tarkasteltavana olevan Yhdysvalloista tuodun tuotteen laatu ja sen toimituksiin liittyvät edut

- (78) Tutkimus osoitti, että Yhdysvalloista tuodut tuotteet eivät ole laadultaan tai teknisiltä ominaisuuksiltaan selvästi muita parempia.
- (79) Kuten yhteisön tuotannonalan yritykset lisäksi näyttivät toteen, se seikka, että yhteisön tuotannonala ei pidä kyseistä tuotetta varastossa, koska se valmistaa sitä tilauksesta erittäin lyhyessä ajassa, ei tarkoita, että sen tuotteiden toimitusajat olisivat pidempiä kuin Yhdysvalloista tuotujen tuotteiden. Näin ollen ei ole mitään viitteitä siitä, että tuotteen laatu tai sen toimituksiin liittyvät edut olisivat voineet olla syynä aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

4 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (80) Koska Yhdysvalloista peräisin olevien tuotteiden tuontimäärien ja markkinaosuuden kasvu sekä todettu hintojen alittavuus osuivat ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa, on alustavasti pääteltävä, että Yhdysvalloista peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.
- (81) Vapaiden markkinoiden heikko kehitys ei myöskään vastaa kehitystä kytkösmarkkinoilla. Tämä on johtanut hintojen nousun pysähtymiseen ja kannattavuusprosenttien heikkoon kehittymiseen. Vahinkoa aiheuttava tilanne näkyy erityisesti juuri vapailla markkinoilla, joilla yhteisön tuotannonala kilpailee suoraan asianomaisen tuotteen tuonnin kanssa. Tunnusluvut ovat sen sijaan kehittyneet myönteisesti kytkösmarkkinoilla, joilla tuonti ja yhteisön tuotannonala eivät kilpaile suoraan keskenään.
- (82) Kahden merkittävän käyttäjän hankintojen tarkastelu osoitti, että nämä yritykset ovat tarkastelujakson aikana siirtyneet tekemään hankintansa yhdysvaltalaiselta yritykseltä yhteisön tuotannonalan yritysten sijasta.
- (83) Lisäksi voidaan alustavasti päätellä, että valituksen tekijöihin kuulumattomat yhteisön tuottajat eivät ole voineet aiheuttaa yhteisön tuotannonalan kielteistä kehitystä, koska niiden vastaukset komission esittämiin kysymyksiin osoittavat, että nekin ovat kärsineet vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vuoksi. Tutkimus osoitti myös, että Yhdysvalloista tuodut tuotteet eivät olleet laadultaan tai teknisiltä ominaisuuksiltaan merkittävästi parempia kuin eurooppalaiset tuotteet.
- (84) Tutkimus ei tuonut esiin muita tekijöitä, jotka voisivat selittää yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen todetussa määrin.

- (85) Näin ollen ja koska komission tutkimuksessa erotettiin asianmukaisesti toisistaan ja tutkittiin kaikki tiedossa olevat tekijät sekä pääteltiin alustavasti, ettei yksikään niistä ollut riittävä poistamaan polkumyynnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä, voidaan alustavasti päätellä, että asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti yhteisön tuotannonalan kärsimän merkittävän vahingon.

E YHTEISÖN ETU

1 Alustavat huomiot

- (86) Komissio arvioi perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto yleisesti yhteisön edun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien, kauppiaiden ja käyttäjien edut.
- (87) Voidakseen arvioida toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia komissio pyysi tietoja kaikilta asianomaisilta osapuolilta, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka ilmoittautuivat komissiolle. Tämän perusteella komissio lähetti kyselylomakkeet yhteisön tuotannonalalle, kolmelle muulle yhteisön tuottajalle, seitsemälle tuojalle, kymmenelle käyttäjälle ja kuudelle toista raaka-aineiden toimittajalle. Vastaukset saatiin yhteisön tuotannonalaan kuuluvilta kolmelta tuottajalta, kolmelta muulta yhteisön tuottajalta, kuudelta etuyhteydessä olevalta tuojalta ja seitsemältä käyttäjältä.
- (88) Tämän perusteella tutkittiin, oliko polkumyyntiä, yhteisön tuotannonalan tilannetta ja syy-yhteyttä koskevasta päätelmästä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, ettei olisi yhteisön edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä tässä erityistapauksessa.

2 Yhteisön tuotannonala

- (89) Yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa, kuten edellä johdanto-osan 68 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan.
- (90) Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saavuttaa se kannattavuustaso, jonka se olisi voinut saavuttaa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, ja lisäksi se saisi tilaisuuden hyödyntää yhteisön markkinoilla tapahtunutta kehitystä.
- (91) Jos polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys todennäköisesti jatkuu: markkinaosuus pienenee entisestään ja kannattavuus jää alle sen, minkä tuotannonala voisi saavuttaa asianomaisen tuotteen osalta ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia.

3 Käyttäjät

- (92) Asianomaisen tuotteen käyttäjät ovat pääasiassa moottoriajoneuvojen pakokaasujärjestelmien tuottaja. Näitä yrityksiä on lähinnä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Italiassa, Saksassa, Ranskassa, Alankomaissa ja Belgiassa. Yhteistyössä toimineiden käyttäjien osuus vapaiden markkinoiden kulutuksesta oli tutkimusajanjakson aikana vain 24 prosenttia. Niiden osuus Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä oli kuitenkin samana ajanjaksona 91 prosenttia. Yhteistyössä toimineilta käyttäjiltä saadut tiedot olivat näin ollen erittäin edustavia Yhdysvalloista tuotetta hankkivien käyttäjien tilanteen osalta, mutta niiden perusteella ei voitu muodostaa tarkkaa käsitystä niiden muiden käyttäjien tilanteesta, jotka eivät hankkineet tuotetta Yhdysvalloista samassa määrin. Tämä rajoittava tekijä olisikin otettava huomioon tämän tarkastelun yhteydessä.
- (93) Kaikki yhteistyössä toimineet käyttäjät vastustivat polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa väittäen, että niistä aiheutuisi niille tappioita ja että ne saattaisivat joutua siirtämään toimintaansa EU:n ulkopuolelle, jos polkumyyntituloja otettaisiin käyttöön.
- (94) Tarkasteltavana olevan tuotteen osuus pakokaasujärjestelmien kokonaistuotantokustannuksista on keskimäärin 15 prosenttia. Kuten johdanto-osan 42 kappaleessa kuitenkin todetaan, Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus oli tutkimusajanjaksona 12–14 prosenttia. Näin ollen pahimmassa tapauksessa eli jos tuojat korottaisivat hintoja tullien täyttämää vastaavalla määrällä, kaikkien pakokaasujärjestelmien tuottajien kokonaistuotantokustannukset nousivat noin 0,4 prosenttia, kun otetaan huomioon Yhdysvalloista peräisin olevan tuonnin tämänhetkinen markkinaosuus.

- (95) Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei myöskään johtaisi asianomaisen tuotteen riittämättömään tarjontaan, koska mainittujen toimenpiteiden tarkoituksena ei ole estää asianomaisen tuotteen tuontia Yhdysvalloista vaan palauttaa tasavertaisen kaupankäynnin edellytykset. Kuten jo mainittiin, yhteisön tuotannonala on itse asiassa lisännyt asianomaiseen tuotteeseen liittyviä tehdas- ja koneinvestointeja 43 prosenttia. Erityisesti yksi yritys (joka on myyntimäärältään edustavin) lisäsi tuotantokapasiteettiaan tarkastelujaksolla 41 prosenttia. Lisäksi voidaan todeta, että vaikka yhdysvaltalaiset tuottajat päättäisivät lopettaa asianomaisen tuotteen viennin, yhteisön tuottajat ovat asianomaisen tuotteen tärkeimpiä toimittajia maailmassa ja ovat aiemminkin pystyneet lisäämään kapasiteettiaan kysynnän kasvua vastaavasti.

4 Etuyhteydettömät tuojat

- (96) Kyselylomakkeita lähetettiin myös erälle etuyhteydettöminä pidetyille tuojille. Yksikään niistä ei vastannut kyselyyn. Tämän yhteistyöhaluttomuuden perusteella päätellään alustavasti, että etuyhteydettömille tuojille ei aiheutuisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta.

5 Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (97) Asianomainen yhdysvaltalainen yritys väitti, että yhteisön tuotannonala on erittäin keskittynyttä ja että sen tiedetään toimineen kilpailua rajoittavalla tavalla. Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei kuitenkaan vaikuttaisi alan keskittymistasoon. Lisäksi on todettava, että vaikka yrityksellä on vahva markkina-asema, tämä ei automaattisesti tarkoita, että sitä käytettäisiin väärin.
- (98) On myös korostettava, että polkumyyntitoimenpiteillä on tarkoitus palauttaa tasavertaisen kaupankäynnin edellytykset EU:n markkinoille eikä sulkea toimijoita markkinoiden ulkopuolelle tai rajoittaa toimijoiden määrää.
- (99) Asianomaista tuotetta valmistaa yhteisössä kuusi tuottajaa:
- Ugine SA, Ranska
 - Ugine & ALZ Belgium NV, Belgia
 - ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA, Italia
 - ThyssenKrupp Nirosta GmbH, Saksa
 - Acerinox SA, Espanja
 - Avesta Polarit Oyj Abp, Yhdistynyt kuningaskunta.
- (100) Edellä mainituista yrityksistä Ugine (Ranska) ja Ugine ALZ (Belgia) sekä ThyssenKrupp Terni ja ThyssenKrupp Nirosta kuuluvat samaan yritysryhmään (ensin mainitut Arcelor-yhtymään ja jälkimmäiset Thyssen Krupp Steel -yhtymään).
- (101) Vaikka oletettaisiinkin, että samaan yritysryhmään kuuluvat yritykset eivät kilpaile keskenään, yhteisön markkinoilla on kuitenkin huomattavassa määrin kilpailua, sillä keskenään kilpailevia asianomaisen tuotteen toimittajia on edelleen neljä.
- (102) Siinäkin äärimmäisessä tilanteessa, että yhdysvaltalaiset yritykset päättäisivät lopettaa asianomaisen tuotteen viennin polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, yhteisön tuottajien välinen kilpailu olisi todennäköisesti edelleen riittävää, koska hankintalähteitä olisi yhä tarjolla huomattava määrä, ja lisäksi toimitukset Japanista saattaisivat lisääntyä.
- (103) Mitään näyttöä yhteisön tuotannonalan yritysten kilpailua rajoittavasta toiminnasta tarkastelujakson aikana ei myöskään esitetty.

6 Yhteisön etua koskeva päätelmä

- (104) Kaikki edellä esitetyt tekijät huomioon ottaen päätellään alustavasti, ettei ole olemassa pakottavia syitä luopua polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta.

F VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

1 Vahingon korjaava taso

- (105) Väliaikaisten polkumyymntitoimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ylittämättä kuitenkaan todettua polkumyymntimarginaalia. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa kustannuksensa ja saada sellaisen kokonaismyymntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.
- (106) Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että ruostumatonta terästä valmistava yhteisön tuotannonala on saavuttanut kohtalaisen kannattavuustason vähentämällä tuotantokustannuksia ja lisäämällä osatuotavuutta viiden viime vuoden aikana. Erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen kannattavuusprosentti on vakaampi ja korkeampi kuin yleensä ruostumatonta terästä valmistavalla tuotannonalalla, kuten edellä johdanto-osan 56 kappaleessa selostettiin.
- (107) Tutkimuksessa todettiin, että aikana, jolloin polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia ei esiintynyt (eli vuonna 1997), yhteisön tuotannonalan saavutti asianomaisen tuotteen osalta 8,35 prosentin voittomarginaalin. Kuten edellä johdanto-osan 51 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonala teki kuitenkin vuoden 1997 jälkeen merkittäviä investointeja tuotantoteknologiaan ja pystyi näin karsimaan kustannuksia ja parantamaan tuottavuutta merkittävässä määrin (+ 31 prosenttia tarkastelujaksolla).
- (108) Asiaomaisella tuotteella ja sen kohdemarkkinoilla on erityispiirteitä — kuten edellä johdanto-osan 56 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan — joiden vuoksi tuotteesta saatavat voitot ovat yleensä suurempia kuin muiden ruostumatonta terästä olevien tuotteiden osalta, joihin suhdanteilla on suurempi vaikutus. Kuten edellä johdanto-osan 69 kappaleessa lisäksi todetaan, on kohtuullista päätellä, että jos polkumyymntiä ei olisi esiintynyt, yhteisön tuotannonalan myynti ja siten myös tuotanto olisi ollut suurempaa, mikä olisi johtanut kustannusten alenemiseen entisestään suurtuotannon etujen ansiosta.
- (109) Tutkimuksessa todettiin, että aikana, jolloin polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia ei esiintynyt (eli vuonna 1997), yhteisön tuotannonala saavutti asianomaisen tuotteen osalta 8,35 prosentin voittomarginaalin. Vuoden 1997 jälkeen yhteisön tuotannonala kuitenkin teki merkittäviä investointeja ottaen käyttöön huipputeknologiaa edustavia uusi tuotantolaitoksia ja -linjoja ja pystyi näin alentamaan välittömiä tuotantokustannuksia ja lisäämään merkittävästi tuottavuutta. Kuten edellä johdanto-osan 65 kappaleessa todetaan, tuottavuus parani tarkastelujaksolla 31 prosenttia. Näin ollen jos polkumyymntiä ei esiintyisi, voittomarginaalin pitäisi olla korkeampi kuin vuonna 1997 saavutettu 8,35 prosenttia.
- (110) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo alustavasti, että asianomaiseen tuotteeseen sovellettavan voittomarginaalin olisi oltava 9 prosenttia (ennen veroja) ottaen huomioon, että aikana, jolloin polkumyymntiä ei esiintynyt, yhteisön tuotannonala pystyi jo ennen tekemiään huomattavia investointeja saavuttamaan 8,35 prosentin voittomarginaalin.
- (111) Tarvittava hinnankorotus määritettiin tämän jälkeen vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa samassa kaupan portaassa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vahinkomarginaalin laskemisessa käytettiin samaa menetelmää kuin hinnan alittavuuden laskemisessa eli se määritettiin samoille asiakkaille myytyjen vertailukelpoisten tuotelaajien perusteella.
- (112) Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin mukauttamalla yhteisön tuotannonalan myyntihintaa niin, että siinä otettiin huomioon edellä mainittu 9 prosentin voittomarginaali. Tästä vertailusta johtuvat erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina cif-kokonaistuontiarvosta.

2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (113) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että asianomaisen Yhdysvalloista peräisin olevassa tuotteen tuonnissa olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti otettava käyttöön väliaikainen polkumyymntitulli, joka vastaa todettua vahinkomarginaalia, koska se on polkumyymntimarginaalia alhaisempi.

(114) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset tullit ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyynnitullin perusta (%)
AK Steel Corporation, Middletown, Ohio, Yhdysvallat	20,6
Kaikki muut yritykset	25,0

- (115) Tässä asetuksessa yritykselle vahvistettava yksilöllinen polkumyynnitulli määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen se kuvastaa kyseisen yrityksen senhetkistä tilannetta. Tätä tullia voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainitun yrityksen eli tarkoin yksilöidyn oikeussubjektin tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuun yritykseen etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa tätä tullia, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (116) Kaikki tämän yritysکوhtaisen polkumyynnitullin soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattaakseen ajan tasalle luettelon niistä yrityksistä, joihin yksilöllisiä tulleja voidaan soveltaa.

G LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (117) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ovat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetuksessa määrääjässä, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista toimenpiteistä päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyynnitulli, jota sovelletaan tuotaessa tiettyjä Amerikan yhdysvalloista peräisin olevia, CN-koodeihin ex 7219 31 00 (Taric-koodi 7219 31 00 10), ex 7219 32 90 (Taric-koodi 7219 32 90 10), ex 7219 33 90 (Taric-koodi 7219 33 90 10), ex 7219 34 90 (Taric-koodi 7219 34 90 10), ex 7219 35 90 (Taric-koodi 7219 35 90 10), ex 7220 20 10 (Taric-koodi 7220 20 10 10), ex 7220 20 39 (Taric-koodi 7220 20 39 10), ex 7220 20 59 (Taric-koodi 7220 20 59 10) ja ex 7220 20 99 (Taric-koodi 7220 20 99 10) kuuluvia ruostumatonta terästä olevia levyvalmisteita, ei enempää valmistettuja kuin kylmävalssattuja, joissa on vähemmän kuin 0,15 painoprosenttia hiiltä, vähintään 10,5 painoprosenttia mutta enintään 18 painoprosenttia kromia ja vähemmän kuin 2,5 painoprosenttia nikkeliä ja jotka kuuluvat standardoituihin laatuluokkiin AISI 409/409L (EN 1.4512), AISI 441 (EN 1.4509) ja AISI 439 (EN 1.4510).

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General Trade
J-79 05/16
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Brussels.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen sovellettavan väliaikaisen polkumyöntullin määrä on seuraava:

Valmistaja	Väliaikainen polkumyöntulli	Taric-lisäkoodi
AK Steel Corporation 703 Curtis Street, Middletown, Ohio 45043 Amerikan yhdysvallat	20,6 %	A470
Kaikki muut yritykset	25,0 %	A999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan yhteisön tullikoodeksin ja siihen liittyvän lainsäädännön säännöksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niitä kuullaan yhteisön edun tarkastelun yhteydessä, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1612/2003,
annettu 12 päivänä syyskuuta 2003,
Belgian lipun alla purjehtivien alusten punakampelan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2341/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1407/2003⁽⁴⁾, säädetään punakampelakiintiöstä vuodeksi 2003.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten punakampelasaaliit ICES-alueiden VIII, IX ja X sekä

CECAF-alueen 34.1.1 (EY:n vedet) vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön. Belgia on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 1 päivästä syyskuuta 2003 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten punakampelasaaliit ICES-alueiden VIII, IX ja X sekä CECAF-alueen 34.1.1 (EY:n vedet) vesillä ovat täyttäneet Belgialle vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Belgian lipun alla purjehtivilta tai Belgiassa rekisteröidyiltä aluksilta punakampelan kalastus ICES-alueiden VIII, IX ja X sekä CECAF-alueen 34.1.1 (EY:n vedet) vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
Jörgen HOLMQUIST
Kalastuksen pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 201, 8.8.2003, s. 3.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1613/2003,
annettu 12 päivänä syyskuuta 2003,**

Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2341/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1407/2003⁽⁴⁾, säädetään turskakiintiöistä vuodeksi 2003.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä syyskuuta 2003.

- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turskasaalit ICES-alueiden I ja II b vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön. Espanja on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 1 päivästä syyskuuta 2003 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden I ja II b vesillä ovat täyttäneet Espanjalle vuodeksi 2003 osoitetun kiintiön.

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä aluksilta turskan kalastus ICES-alueiden I ja II b vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastuksen pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 201, 8.8.2003, s. 3.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1614/2003,
annettu 15 päivänä syyskuuta 2003,**

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o

2062/97 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää, että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määrittellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1 b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä syyskuuta 2003.

Sitä sovelletaan 17.—30. syyskuuta 2003 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 15 päivänä syyskuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 17.—30. syyskuuta 2003

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppe)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	18,49	14,45	35,17	17,46
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppe)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	—	—	11,74	11,76
Marokko	—	—	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1615/2003,
annettu 15 päivänä syyskuuta 2003,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitettua viitepörssiä noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	4,66
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	49,98
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	49,98
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	14,75

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullilennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(29.8 ja 12.9.2003 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	heikko- laatuinen (**)	USbarley 2
Noteeraus (EUR/t)	134,39 (****)	84,53	175,53 (***)	165,53 (***)	145,53 (***)	124,07 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	14,07	—	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	16,38	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohtan).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 2378/2002 4 artikla 3 kohtan).

(***) Fob Duluth.

(****) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohtan).

2. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 18,54 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 28,31 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/65/EY,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003,

kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 23 päivänä maaliskuuta 1998 päätöksen 1999/575/EY kokeellisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien selkärankaisten eläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ⁽⁴⁾, jäljempänä 'yleissopimus', tekemisestä yhteisön puolesta.
- (2) Yleissopimus pannaan täytäntöön neuvoston direktiivillä 86/609/ETY ⁽⁵⁾, johon on sisällytetty samat tavoitteet kuin yleissopimukseen.
- (3) Direktiivin 86/609/ETY liitteeseen II, jossa annetaan eläinten säilytystä ja hoitoa koskevia ohjeita, on sisällytetty yleissopimuksen liite A. Yleissopimuksen liitteeseen A ja direktiivin liitteisiin sisältyvät määräykset ovat luonteeltaan teknisiä.
- (4) On tarpeellista varmistaa, että direktiivin 86/609/ETY liitteiden määräykset ovat kyseessä olevien alojen viimeisimmän tieteellisen ja teknisen kehityksen ja tutkimustulosten tasalla. Tällä hetkellä direktiivin liitteitä voidaan muuttaa ainoastaan aikaa vievällä yhteispäätösmenettelyllä, minkä vuoksi liitteiden sisältöä ei voida pitää alan viimeisimmän kehityksen tasalla.

⁽¹⁾ EYVL C 25 E, 29.1.2002, s. 536.

⁽²⁾ EYVL C 94, 18.4.2002, s. 5.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 2. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. maaliskuuta 2003 (EUVL C 113 E, 13.5.2003, s. 59) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 19. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 222, 24.8.1999, s. 29.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.

(5) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti.

(6) Näin ollen direktiiviä 86/609/ETY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään direktiiviin 86/609/ETY artikkelit seuraavasti:

"24 a artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 24 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

— Tämän direktiivin liitteet.

24 b artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 16 syyskuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANN

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä syyskuuta 2003,

Itävallan tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista, muuntogeenisten organismien käytön kieltämistä Ylä-Itävallan alueella koskevista kansallisista säännöksistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3117)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/653/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 5 ja 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTATIEDOT

- (1) Itävallan pysyvä edustusto Euroopan unionissa antoi 13 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi Ylä-Itävallan lakiehdotuksen geeniteknikan käytön kieltämisestä 2002 (jäljempänä 'kansalliset säännökset'); ehdotuksessa kielletään muuntogeenisten organismien käyttö Ylä-Itävallan alueella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ säännöksistä poiketen.

1. Perustamissopimuksen 95 artiklan 5 ja 6 kohta

- (2) Perustamissopimuksen 95 artiklan 5 ja 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

"5. Jos sen jälkeen kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisenä ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa (...) 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, (...) 5 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksytyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaika voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä."

2. Asiaa koskeva yhteisön lainsäädäntö

2.1 Direktiivi 2001/18/EY geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön

- (3) Muuntogeenisten organismien (GMO:ien) tarkoituksellista levittämistä ympäristöön on säännelty direktiivillä 2001/18/EY 17 päivästä lokakuuta 2002 alkaen, jota ennen jäsenvaltioiden oli toteutettava asiaa koskevat kansalliset toimenpiteet. Direktiivi perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklaan, ja sen tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja menettelyjä, jotka liittyvät ympäristöön tarkoituksellisesti levitettäviä GMO:ja koskeviin lupiin.

(¹) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

- (4) Direktiivillä 2001/18/EY on otettu käyttöön vaihteellinen hyväksyntäprosessi, jossa arvioidaan ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvat riskit tapauskohtaisesti ennen kuin GMO:ja tai GMO:ista tai muuntogeenistä mikro-organismeista (GMM:ista) koostuvia tai niitä sisältäviä tuotteita voidaan levittää ympäristöön tai ennen kuin tällaiset organismit tai tuotteet voidaan saattaa markkinoille.
- (5) Direktiivissä säädetään kahdesta eri menettelystä, joista toinen koskee kokeellista levittämistä (kutsutaan "B osan mukaiseksi levittämiseksi") ja toinen markkinoille saattamista (kutsutaan "C osan mukaiseksi levittämiseksi"). B osan mukaiseen levittämiseen vaaditaan kansallisella tasolla myönnetty lupa, kun taas C osan mukaiseen levittämiseen sovelletaan yhteisön menettelyä, jossa tehdyt päätökset ovat voimassa koko Euroopan unionissa.
- (6) Viljelytarkoitukseen markkinoille saatettavia muuntogeenisiä siemeniä koskevista luvista säädetään nykyään ainoastaan direktiivissä 2001/18/EY. Direktiivin nojalla ei ole toistaiseksi myönnetty yhtään muuntogeenisiä siemeniä koskevaa lupaa, mutta 22 lupahakemuksen käsittely on vielä kesken ja joissakin niistä haetaan lupaa myös siementen viljelykyttöön.
- (7) Direktiivillä 2001/18/EY 17 päivänä lokakuuta 2002 kumotun neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾ nojalla on myönnetty kahdeksantoista GMO:ien markkinoille saattamista koskevaa lupaa. Kyseisiin tuotteisiin kuuluvat kolmen muuntogeenisen maissilajikkeen, kolmen muuntogeeniseen rapsilajikkeen ja yhden sikurilajikkeen siemenet, joiden markkinoille saattamista koskevat luvat käsittävät myös niiden viljelykäytön. Lisäksi on hyväksytty kahden muuntogeenisen tarhaneilikkalajikkeen viljely.
- (8) Siirtogeenisiä eläimiä voidaan direktiivin 2001/18/EY mukaan saattaa markkinoille ja levittää kokeellisesti ympäristöön sillä perusteella, että ne on luokiteltu GMO:iksi. Toistaiseksi ei ole hyväksytty yhtään näihin tarkoituksiin käytettävää siirtogeenistä eläintä tai kalaa eikä jätetty yhtään niitä koskevaa lupahakemusta, mutta direktiivissä annetaan kuitenkin siihen mahdollisuus.
- (9) Edellä mainittujen lupamenettelyjä koskevien säännösten lisäksi direktiivissä 2001/18/EY on suojalauseke, joka sisältyy sen 23 artiklaan. Artiklan keskeiset säännökset ovat seuraavat: "Jos jäsenvaltiolla on joko sellaisten uusien tai täydentävien tietojen perusteella, jotka on saatu luvan myöntämisen jälkeen ja jotka vaikuttavat ympäristöriskien arviointiin, tai uuden tai täydentävän tieteellisen tiedon vuoksi tehdyn olemassa olevien tietojen uudelleenarvioinnin perusteella aihetta todeta, että tuotteina tai tuotteissa oleva GMO, josta on tehty

asianmukainen ilmoitus ja jolle on saatu kirjallinen lupa tämän direktiivin mukaisesti, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäsenvaltio voi väliaikaisesti rajoittaa kyseisen tuotteen tai tuotteissa olevan GMO:n käyttöä ja/tai myyntiä tai kieltää sen käytön ja/tai myynnin alueellaan." Vakavan riskin ollessa kyseessä jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa hätätoimenpiteitä, esimerkiksi keskeyttää tai lopettaa GMO:n markkinoille saattamisen, ja niiden on ilmoitettava komissiolle 23 artiklan nojalla tekemistään päätöksistä ja niiden perusteista. Tältä pohjalta tehdään yhteisön tasolla päätös suojalausekkeeseen turvautumisesta direktiivin 2001/18/EY 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä komiteamenettelyä noudattaen.

- (10) Direktiiviä 2001/18/EY ei ole vielä saatettu osaksi Itävallan lainsäädäntöä, mikä on ristiriidassa direktiivin 34 artiklan kanssa, koska kyseisessä artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan saattamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 17 päivää lokakuuta 2002.

2.2 Neuvoston direktiivi 90/219/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/81/EY)

- (11) Direktiivillä 90/219/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/81/EY⁽³⁾, säännellään muuntogeenisten mikro-organismien (GMM:ien) käyttöä suljetuissa oloissa. Itävalta on samoin kuin yksitoista muuta jäsenvaltiota saattanut direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään siten, että se käsittää myös muut GMO:t, mukaan luettuina siirtogeeniset eläimet ja kalat, eikä ainoastaan GMM:ja. Tämä on suljettua käyttöä koskevan direktiivin mukaan sallittua. Eräissä jäsenvaltioissa on jo kasvatettu siirtogeenisten eläinten ja kalojen jälkeläisiä direktiivissä 90/219/EY asetetuilla suljettua käyttöä koskevilla ehdoilla, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällaista toimintaa koskevat luvat myönnetään kuitenkin kansallisella tasolla direktiivin säännösten mukaisesti, eikä lupien myöntämiseen liity yhteisön menettelyä.

2.3 Siemeniä koskeva lainsäädäntö

- (12) Siemeniä koskeva lainsäädäntö käsittää neuvoston direktiivit 66/401/ETY⁽⁴⁾, 66/402/ETY⁽⁵⁾, 2002/54/EY⁽⁶⁾, 2002/55/EY⁽⁷⁾, 2002/56/EY⁽⁸⁾ ja 2002/57/EY⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/61/EY⁽¹⁰⁾. Siemenlajike voi näiden direktiivien mukaan liikkua vapaasti yhteisössä, jos se täyttää seuraavat ehdot:

— Lajike on läpäissyt kokeet, jotka osoittavat sen olevan muista erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen. Lisäksi sen on oltava viljely- ja käyttöarvoltaan tyydyttävä.

⁽²⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽⁵⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽⁶⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12.

⁽⁷⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60.

⁽⁹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 165, 3.7.2003, s. 23.

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.

- Kyseisen lajikkeen siementen laatu on myöhemmin tarkastettu virallisesti ja siemenet on varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi tai, tiettyjen lajien ollessa kyseessä, siemenet on virallisesti tarkastettu ja varmennettu kauppasiemeniksi.
- (13) Näillä direktiiveillä on siis maataloudellinen ja kasvitieteellinen tavoite, eivätkä ne koske muunlaisia GMO:ja kuin siemeniä, joiden on täytettävä samat vaatimukset kuin tavanomaisten siementen on täytettävä samojen direktiivien mukaan.
- (14) Muuntogeenisten siementen on läpäistävä kaksi peräkkäistä vaihetta, ennen kuin ne voidaan saattaa markkinoille ja niiden sallitaan liikkua vapaasti koko yhteisössä:
- Siementen geneettiseen muuntamiseen on saatava direktiivin 2001/18/EY C osan mukainen ennakkolupa.
- Lajikkeen ominaisuudet on testattu siemeniä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisin kokein.
- (15) Jos tulokset ovat tyydyttäviä, jäsenvaltio kirjaa lajikkeen vastaavaan kansalliseen siemenluetteloon, jolloin lajikkeen siemenet voivat liikkua vapaasti kyseisen jäsenvaltion alueella ja niiden kaupallinen viljely on sallittua (sen jälkeen kun ne on tarkastettu ja varmennettu virallisesti). Vasta sen jälkeen, kun lajike on kirjattu yhteisön lajikeluetteloon (ja jälleen tarkastettu ja varmennettu virallisesti), lajikkeen siemenet voivat liikkua vapaasti koko yhteisön alueella.
- (16) Siirtogeenisiä siemeniä koskevia erityisiä ja yleisiä kysymyksiä ei siis säännellä pelkästään yhdellä direktiivillä vaan kahdella (direktiivillä 2001/18/EY sekä asianomaisia siemeniä koskevalla direktiivillä, jota sovelletaan kyseiseen GMO:iin), joita sovelletaan yhdessä ja joilla säännellään kahta erillistä kyseiseen muuntogeeniseen lajikkeeseen liittyvää näkökohtaa.

2.4 Uuselintarvikkeita koskeva Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 258/97

- (17) Asetuksessa (EY) N:o 258/97⁽¹⁾ vahvistetaan uuselintarvikkeisiin liittyviä lupia ja merkintöjä koskevat säännöt, jotka koskevat myös GMO:ja sisältäviä, niistä koostuvia ja niistä valmistettuja elintarvikkeita. Asetuksessa todetaan erityisesti, että muuntogeenisiä organismeja sisältäviin tai niistä koostuviin uuselintarvikkeisiin ja elintarvikkeiden uusiin ainesosiin saattaa liittyä ympäristövaaroja. Sen vuoksi asetuksessa luodaan yhteys direktiiviin 2001/18/EY, jossa säädetään, että tällaisiin tuotteisiin liittyvät ympäristöriskit on aina arvioitava ympäristön turvallisuuden varmistamiseksi. Tästä syystä asetuksessa

säädetään erityisestä ympäristöriskien arvioinnista, joka on samankaltainen kuin direktiivissä 2001/18/EY säädetty arviointi mutta jossa on lisäksi arvioitava tuotteen soveltuvuutta elintarvikkeeksi tai elintarvikkeen ainesosaksi.

3. Ilmoitetut kansalliset säännökset

3.1 Ilmoitettujen kansallisten säännösten soveltamisala

- (18) Lakiehdotuksen⁽²⁾ pääasiallisena tavoitteena on suojella Ylä-Itävallassa sijaitsevia GMO-vapaita (luonnonmukaisia) tuotantjärjestelmiä. Sen muina tavoitteina mainitaan luonnon, ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelu.
- (19) Kansallisia talousasioita käsittelevän komitean raportin⁽³⁾ (jäljempänä 'komitearaportti') ensimmäisellä sivulla esitetään tiivistelmä lakiehdotuksen perusteista ja sisällöstä:
- "Nykyisen tieteellisen tietämyksen mukaan muuntogeenisten organismien (GMO:ien) käyttö maa- ja metsätaloudessa ja erityisesti viljelyssä ei ole GM-vapaan maataloustuotannon ylläpidon (rinnakkaiselon) eikä luonnon ympäristön säilyttämisen (biologisen monimuotoisuuden) kannalta riskitöntä.
- Tämän lain tarkoituksena on suojella luonnonmukaista maataloutta sekä perinteisiä kasvinviljely- ja eläintuotteita GMO:ien aiheuttamalta saastumiselta (hybridisaatiolta). Lisäksi sen tarkoituksena on suojella luonnon biologista monimuotoisuutta erityisesti herkillä ekologisilla alueilla sekä luonnon geenivarjoja, kalastukseen ja metsästykseseen liittyvät geenivarat mukaan luettuina, GMO:ien aiheuttamalta saastumiselta."
- (20) Tämän perusteella lakiehdotuksella pyritään ensisijaisesti kieltämään muuntogeenisten siementen käyttö (myös sellaisten, joiden käyttöön on saatu yhteisön lupa) Ylä-Itävallan osavaltiossa i) luonnonmukaisen ja perinteisen maatalouden suojelemiseksi (rinnakkaiselo) ja ii) luonnon biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi erityisesti herkillä ekologisilla alueilla ja geenivarojen suojelemiseksi GMO:ien aiheuttamalta "saastumiselta". Lakiehdotuksessa hyväksytään kuitenkin, että muuntogeenisiä siemeniä esiintyy satunnaisesti tavanomaisten siementen erissä enintään 0,1 prosentin suuruisina määrinä (koskee ilmeisesti sekä hyväksytyjä että muita muuntogeenisiä siemeniä).

⁽²⁾ Osavaltion laki, jolla kielletään muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston viljelykäyttö, siirtogeenisten eläinten käyttö jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittäminen ympäristöön erityisesti metsästyksistä ja kalastusta varten (Ylä-Itävallan laki geeniteknikan käytön kieltämisestä 2002).

⁽³⁾ Kansallisia talousasioita käsittelevän komitean raportti osavaltion laista, jolla kielletään muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston viljelykäyttö, siirtogeenisten eläinten käyttö jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittäminen ympäristöön erityisesti metsästyksistä ja kalastusta varten (Ylä-Itävallan laki geeniteknikan käytön kieltämisestä 2002).

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (21) Lisäksi lakiehdotuksen tarkoituksena on kieltää siirtogeenisten eläinten käyttö jalostuksessa sekä erityisesti niiden levittäminen ympäristöön metsästystä tai kalastusta varten.
- (22) Lakiehdotuksen mukaan Ylä-Itävalta maksaa korvausta sellaisia taloudellisia menetyksiä kärsineille henkilöille, jotka ovat aiheutuneet GMO:ien esiintymisestä tavanomaisissa tuotteissa.
- (23) Laki on väliaikainen toimenpide, jota sovelletaan kolmen vuoden ajan sen hyväksymisestä alkaen.

3.2 Ilmoitettujen kansallisten säännösten vaikutus yhteisön lainsäädäntöön

- (24) Soveltamisalansa perusteella Ylä-Itävallan vaikuttaa lähinnä seuraavaan toimintaan:
- Direktiivin 2001/18/EY B osan säännösten mukainen GMO:ien kokeellinen levittäminen.
 - Direktiivin 2001/18/EY C osan säännösten mukaan hyväksytyjen muuntogeenisten siemenlajikkeiden viljely.
 - Direktiivin 90/220/ETY säännösten mukaan hyväksytyjen ja nykyään direktiivin 2001/18/EY soveltamisalaa kuuluvien muuntogeenisten siementen viljely. Näitä tuotteita koskevat luvat on uusittava direktiivin 2001/18/EY mukaisesti mutta vasta vuonna 2006.
 - Suljettu käyttö, johon liittyy siirtogeenisten eläinten ja kalojen jalostusta. Tämä ei kuitenkaan sinänsä olisi direktiivin vastaista, koska direktiivin 90/219/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/81/EY, säännökset eivät koske nimenomaan tällaisia GMO:ja (toisin kuin kansalliset säädökset).
 - Siirtogeenisten eläinten saattaminen markkinoille ja kokeellinen levittäminen ympäristöön sillä perusteella, että ne on luokiteltu GMO:iksi, jos näihin tarkoituksiin myönnetään lupia direktiivin 2001/18/EY nojalla (mitä ei ole toistaiseksi tehty).
- (25) Tässä yhteydessä on myös tärkeä mainita, että Euroopan parlamentti hyväksyi komission ehdottaman muuntogeenisiä elintarvikkeita ja rehuja koskevan asetuksen toisessa käsittelyssä tarkistuksen, jossa direktiiviin 2001/18/EY lisätään uusi 26 a artikla. Koska neuvosto on hyväksynyt kyseisen artiklan 22 päivänä heinäkuuta 2003, se lisätään direktiiviin asetuksen tullessa voimaan. Artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat toteuttaa aiheelliset toimenpiteet estääkseen muuntogeenisten organismien tahattoman esiintymisen muissa tuotteissa.

Komissio kerää ja koordinoi yhteisössä ja kansallisella tasolla tehtyihin tutkimuksiin perustuvaa tietoa, tarkkailee rinnakkaiseloon liittyvää kehitystä jäsenvaltioissa ja kehittää näiden tietojen ja havaintojen pohjalta muuntogeenisten, perinteisten ja luonnonmukaisten viljelykasvien rinnakkaiseloa koskevia suuntaviivoja.”

- (26) Sen sijaan on epätodennäköistä, että lakiehdotus vaikuttaisi uuselintarvikkeita koskevaan asetukseen. Kyseinen asetus koskee GMO:ja sisältäviä tai niistä koostuvia elintarvikkeita ja elintarvikkeiden ainesosia, joita ei käytetä siemeninä tai taimiaineistona. Sen vuoksi on katsottava, että uuselintarvikkeita koskeva asetus ei kuulu lakiehdotuksen soveltamisalaan.

- (27) Rinnakkaiseloa koskevasta horisontaalisesta kysymyksestä todettakoon, että komissio antoi 23 päivänä heinäkuuta 2003 suosituksen ohjeista kansallisten strategioiden ja parhaiden käytänteiden laatimiseksi muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiseloon⁽¹⁾. Suosituksessa todetaan seuraavaa:

”On tärkeää erottaa selvästi toisistaan rinnakkaiselon taloudelliset näkökohdat ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön direktiivissä 2001/18/EY käsitellyt ympäristö- ja terveysnäkökohdat.

Direktiivissä 2001/18/EY säädetyn menettelyn mukaisesti luvan myöntäminen GMO:ien tarkoitukselliseen levittämiseen ympäristöön edellyttää kattavaa terveys- ja ympäristöriskien arviointia. Riskinarvioinnin tulos voi olla jokin seuraavista:

- tunnistetaan sellainen ympäristöön tai terveyteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen riski, jota ei voida käsitellä; tässä tapauksessa lupaa ei myönnetä,
- ympäristöön tai terveyteen kohdistuvien haitallisten vaikutusten riskejä ei ole tunnistettu; tässä tapauksessa lupa myönnetään ilman, että edellytetään muita toimenpiteitä kuin ne, joista lainsäädännössä erityisesti säädetään,
- riskejä on tunnistettu, mutta niitä voidaan käsitellä asianmukaisilla toimenpiteillä (esimerkiksi eristämällä viljelmät fyysisesti toisistaan ja/tai seurannan avulla); tässä tapauksessa luvassa on mainittava, että toimenpiteitä ympäristöriskien torjumiseksi on toteutettava.

Jos ympäristö- tai terveysriski tunnistetaan sen jälkeen kun lupa on myönnetty, voidaan käynnistää direktiivin 23 artiklassa säädettyä suojalausekkeessa tarkoitettu menettely luvan peruuttamiseksi tai sen ehtojen muuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 29.7.2003, s. 36.

Koska EU:ssa saa viljellä vain luvan saaneita GMO:ja ja direktiivissä 2001/18/EY jo säädetään ympäristö- ja terveysnäkökohdista, rinnakkaiselon ratkaisemattomat kysymykset koskevat muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien sekoittumisen taloudellisia näkökohtia.”

- (28) Suosituksessa todetaan alueellisten toimenpiteiden osalta seuraavaa:

”Kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja on tarkasteltava, mutta etusija olisi annettava maatilakohtaisille toimenpiteille ja toimenpiteille, joiden tarkoituksena on koordinointi naapuritilojen välillä.

Alueellisen tason toimenpiteitä voidaan harkita. Tällaisia toimenpiteitä olisi sovellettava vain erityisiin viljelykasvilajeihin, joiden viljely ei sovi rinnakkaiseloon, ja niiden maantieteellinen mittakaava olisi oltava mahdollisimman rajoitettu. Aluekohtaisia toimenpiteitä tulisi harkita vain, mikäli riittäviä puhtaustasoja ei voida muuten saavuttaa. Ne olisi perusteltava erikseen kullekin viljelykasvilajille ja tuotantotyypille (esimerkiksi siementuotanto vs. viljelykasvintuotanto).”

- (29) Edellä esitetystä käy selvästi ilmi, että Itävallan tiedoksianto voi vaikuttaa yhteisön lainsäädännössä lähinnä direktiiviin 2001/18/EY. Tätä horisontaalista säädöstä voidaankin pitää GMO:ien tarkoituksellisen levittämisen kulmakivenä EU:ssa erityisesti sen vuoksi, että siemeniä ja uuselintarvikkeita koskevan lainsäädännön mukaiset luvat myönnetään direktiivin 2001/18/EY johtavan periaatteen mukaisesti. Tämä tulkinta hyväksytään myös Itävallan viranomaisten komitearaportissaan tekemässä arvioinnissa, jossa todetaan seuraavaa:

”Luvallisten GMO:ien ollessa kyseessä kansallinen lainsäätäjän liikkumavara määräytyy levittämisdirektiiviin⁽¹⁾ liittyvien primaarioikeuden erityissäännösten tai kyseisen direktiivin suojalausekkeen mukaan.”

- (30) Edellä esitetyn perusteella tähän päätökseen sisältyvässä oikeudellisessa arvioinnissa keskitytään direktiiviin 2001/18/EY eikä käsitellä muita bioteknologiaa koskevia säädöksiä, koska niiden merkitys on tässä yhteydessä vähäinen.

4. Itävallan esittämät perustelut

- (31) Lakiehdotuksen perustelut esitetään komitearaportissa ja Ylä-Itävallan osavaltion sekä Itävallan liittovaltion sosiaaliturva-, ikäkausiasioiden ja kuluttajansuoja-asioiden ministeriön hiljattain teettämässä tutkimuksessa⁽²⁾ (jäljempänä ’Müllerin tutkimus’).

⁽¹⁾ ’Levittämisdirektiivi’ määrittellään komitearaportissa direktiiviksi 2001/18/EY.

⁽²⁾ ”GM-free areas of farming: conception and analysis of scenarios and steps for realisation” (GM-vapaat viljelyalueet: skenaarioiden ja toteuttamistoimenpiteiden laatiminen ja niiden analyysi), Werner Müller, 28.4.2002 (tutkimus on tehty Ylä-Itävallan osavaltion ympäristöministeriön sekä liittovaltion sosiaaliturva-, ikäkausiasioiden ja kuluttajansuoja-asioiden ministeriön toimeksiannosta).

- (32) Lakiehdotus perustuu raportin mukaan siihen, että GMO:ien käyttö ei ole GM-vapaan maataloustuotannon ylläpidon (rinnakkaiselon) eikä luonnonympäristön säilyttämisen (biologisen monimuotoisuuden) kannalta riskitöntä. Müllerin tutkimukseen on kerätty laajalti yleistä tietoa muuntogeenisistä viljelykasveista ja rinnakkaiselosta sekä tieteellistä tietoa GMO:ien aiheuttaman saastumisen syistä ja yhteyksistä.

- (33) Müllerin tutkimuksen mukaan ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että GM-vapaaseen maataloustuotantoon ja luonnossa esiintyviin viljelykasveihin kohdistuu pitkäaikaisia haittavaikutuksia.

- (34) Tutkimuksessa todetaan, että luonnonmukaista ja tavanomaista tuotantoa on käytännössä mahdotonta harjoittaa rinnakkain suuren GMO-viljelmän kanssa, ja vaarana ovat pitkäaikaiset ympäristövahingot. Edellä mainittua biologiseen monimuotoisuuteen ja rinnakkaiseloon liittyvää perustelua sovelletaan samalla tavalla sekä siirtogeenisiin eläimiin että muuntogeenisiin siemeniin. Tämän mukaisesti Müllerin tutkimuksessa todetaan seuraavaa:

”(Ylä-)Itävallan ympäristön kannalta vaarana on se, että rekombinoituneet geenit voivat vahingoittaa tavanomaista GM-vapaata ja luonnonmukaista kasvintuotantoa. Jos muuntogeenisiä siemenlajikkeita tai taimiaineistoa viljellään laajalti, GM-vapaa kasvintuotanto ei ole enää mahdollista tulevaisuudessa. Koska tämäntyyppistä tuotantoa uhkaava vaara näyttää liittyvän kaikkiin tuotteisiin, jotka on sallittu siemeninä ja taimiaineistona, lakiehdotukseen sisältyvä viljelykielto koskee kaikkia näitä tuotteita. Samoin se koskee siirtogeenisiä eläimiä, joita käytetään jalostustarkoituksiin, sekä siirtogeenisten eläinten levittämistä erityisesti metsästys- ja kalastustarkoituksiin. Lisääntyessään nämä eläimet uhkaavat pitkällä aikavälillä luonnonvaraisten eläinten olemassaoloa.”

- (35) Tämän perusteella Müllerin tutkimuksessa tehdään seuraava päätelmä:

”GM-vapaat alueet on ainoa ratkaisu, jolla turvallisuus voidaan varmistaa pitkällä aikavälillä rinnakkaiseloon liittyvien ongelmien osalta Itävallan maatalousalalla, joka perustuu pientiloihin. Koska Ylä-Itävallan viljelijöistä suhteellisen suuri osa on luomuviljelijöitä (noin 7 prosenttia), GMO:ja ei voitaisi viljellä juuri millään alueilla, jos luonnonmukaista maataloustuotantoa aiotaan suojella ottamalla käyttöön suojavyöhykkeitä, joiden säde on 4 kilometriä vieraiden epäpuhtauksien lähteistä.”

- (36) Ylä-Itävallan osavaltion erikoisasema perustuu siihen, että alueella harjoitettava maataloustuotanto rakentuu pientiloihin perustuvalle viljelyjärjestelmälle ja että alueella ei voida toteuttaa hallintatoimia, joilla voitaisiin rajoittaa GMO:ien esiintymistä luonnonmukaisissa ja tavanomaisissa tuotantojärjestelmissä. Tämän perusteella komitearaportissa tehdään seuraava päätelmä:

"Itävallan tapauksessa on syytä korostaa, että edellä mainitun tutkimuksen mukaan GM-vapaat alueet ovat ainoa ratkaisu, joilla rinnakkaiselon turvallisuus voidaan varmistaa pitkällä aikavälillä Itävallan maatalousalalla, joka perustuu pientiloihin. Tutkimus osoittaa, että Ylä-Itävallan tapauksessa GMO:ja ei voitaisi viljellä juuri millään alueella, jos luonnonmukaista maataloustuotantoa aiotaan suojella ottamalla käyttöön suojavyöhykkeitä, joiden säde on 4 kilometriä vieraiden epäpuhtauksien lähteestä. Tässä yhteydessä viitataan erityisesti luomuviljelijöiden suureen osuuteen (Ylä-Itävallan viljelijöistä) sekä siihen, että luomutiloja on koko osavaltion alueella ja GMO:ien viljely vaarantaisi niiden olemassaolon."

II MENETTELY

- (37) Itävallan pysyvä edustusto Euroopan unionissa antoi 13 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä komissiolle tiedoksi EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti Ylä-Itävallan lakiehdotuksen geeniteknikan käytön kieltämisestä 2002; ehdotuksessa kielletään muuntogeenisten organismien käyttö Ylä-Itävallan alueella direktiivin 2001/18/EY säännöksistä poiketen.
- (38) Komissio ilmoitti Itävallan viranomaisille 25 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä, että se oli vastaanottanut EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että sen käsittelyyn 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti varattu kuuden kuukauden aika oli alkanut tiedoksiannon vastaanoton jälkeisenä päivänä, joka oli 14 päivä maaliskuuta 2003.
- (39) Komissio ilmoitti 6 päivänä toukokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille Itävallan tasavallalta saadusta pyynnöstä. Lisäksi komissio julkaisi pyyntöä koskevan ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾ tiedottaakseen muille asianomaisille osapuolille kansallisia säännöksiä koskevasta ehdotuksesta, jonka Itävalta aikoi hyväksyä ⁽²⁾.

III OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

1. Tiedoksiannon hyväksyttävyyden arviointi

- (40) Perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jos sen jälkeen kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisenä ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä

tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle."

- (41) Itävallan viranomaisten 14 päivänä maaliskuuta 2003 toimittaman tiedoksiannon tavoitteena on saada hyväksyntä uusien kansallisten säännösten käyttöönotolle; kyseisten säännösten katsotaan olevan ristiriidassa direktiivin 2001/18/EY kanssa, joka on jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämistä koskeva yhteisön säädös ja jonka tavoitteena on sisämarkkinoiden perustaminen ja niiden toiminnan varmistaminen.
- (42) Direktiivillä 2001/18/EY yhdenmukaistetaan GMO:ien tarkoituksellista levittämistä koskevat säännöt yhteisön tasolla kokeellista levittämistä ja markkinoille saattamista varten. Tätä horisontaalista säädöstä voidaan pitää GMO:ien tarkoituksellisen levittämisen kulmakivenä EU:ssa erityisesti sen vuoksi, että siemeniä ja uuselinarvikkeita koskevan lainsäädännön mukaiset luvat myönnetään direktiivin 2001/18/EY johtavan periaatteen mukaisesti. Sen vuoksi ja edellä 3.2 kohdassa tarkemmin käsitellyistä syistä tähän päätökseen sisältyvässä oikeudellisessa arvioinnissa keskitytään direktiiviin 2001/18/EY eikä käsitellä muita bioteknologiaa koskevia säädöksiä, koska niiden merkitys on tässä yhteydessä vähäinen.
- (43) Itävalta antoi EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi suunnitellut, direktiivin 2001/18/EY kanssa ristiriidassa olevat säännökset niiden tarkassa sanamuodossa sekä perusteet, jotka oikeuttavat sen mielestä kyseisten säännösten käyttöönottoon.
- (44) Kun direktiivin 2001/18/EY säännöksiä verrataan tiedoksi annettuihin kansallisiin toimenpiteisiin, käy ilmi, että jälkimmäiset ovat seuraavassa suhteessa rajoittavampia kuin edelliset:
- Direktiivin 2001/18/EY johtavana periaatteena on tapauskohtainen riskianalyysi, kun taas Itävallan laki sisältää yleisen kiellon.
 - Direktiivi 2001/18/EY mahdollistaa yhdessä siemeniä koskevien direktiivien kanssa yhteisön tasolla sallittujen muuntogeenisten siementen vapaan liikkeen, kun taas Itävallan laissa kielletään kaikki muuntogeeniset siemenet riippumatta siitä, onko ne hyväksytyt vai ei.
- (45) Itävalta perustelee suunniteltuja säännöksiä pääasiassa seuraavilla seikoilla:
- Ylä-Itävallan osavaltion teettämässä Müllerin tutkimuksessa esitetään uusia tieteellisiä todisteita, jotka osoittavat (Ylä-)Itävallan ympäristön olevan uhattuna.

⁽¹⁾ EUVL C 126, 28.5.2003, s. 4.

⁽²⁾ Asiaa koskevia huomautuksia saatiin Italialta, Alankomailta sekä Euroopabiolta.

- Samassa tutkimuksessa osoitetaan myös, että Ylä-Itävallan maataloudella on erityinen rakenne (maatalous perustuu pieniin maataloihin ja merkittävä osa siitä on luomuviljelyä).
 - Müllerin tutkimus on julkaistu direktiivin 2001/18/EY jälkeen, ja Itävalta katsoo, että rinnakkaiseloon liittyvä ongelma, jota ei käsitellä direktiivissä, on vielä ratkaisematta.
- (46) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Itävallan antaman tiedoksiannon, jonka tarkoituksena on saada hyväksyntä direktiivin 2001/18/EY säännöksistä poikkeavien kansallisten säännösten käyttöönotolle, katsotaan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan nojalla täyttävän käsiteltäväksi ottamisen ehdot.

2. Perustelujen arviointi

- (47) Komission on perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaan varmistettava, että kaikki ehdot, joilla jäsenvaltio voi käyttää kyseisessä artiklassa annettuja poikkeusmahdollisuuksia, täytetään:

”6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa (...) 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, (...) 5 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksytyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaika voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä.”

- (48) Näin ollen komission on arvioitava, täytyvätkö perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa asetetut ehdot. Kyseisessä kohdassa edellytetään, että jos jäsenvaltio pitää tarpeellisenä ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jotka poikkeavat yhdenmukaistamistoimenpiteestä, niiden on perustuttava
- uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön,
 - kyseisen jäsenvaltion erityisiin ongelmiin, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen.

- (49) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohtaa sovelletaan uusiin kansallisiin toimenpiteisiin, joissa asetetaan yhteisön jonkin yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa

ristiriidassa olevia vaatimuksia ja jotka perustuvat ympäristönsuojelun tai työympäristön suojeluun ja kyseisen jäsenvaltion erityisongelmaan, joka on ilmennyt yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, ja joita perustellaan uudella tieteellisellä näytöllä.

- (50) Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa säädetään, että komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (51) Tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä ja jäsenvaltion esittämiä perusteita tarkastellaan näin ollen yhteisön sen yhdenmukaistamistoimenpiteen valossa, josta ne poikkeavat, eli tässä tapauksessa GMO:ien tarkoituksellista ympäristöön levittämistä koskevan direktiivin 2001/18/EY valossa. Edellä I.3.2 kohdassa tarkemmin käsitellyistä syistä tähän päätökseen sisältyvässä oikeudellisessa arvioinnissa keskitytään direktiiviin 2001/18/EY eikä käsitellä muita bioteknologiaa koskevia säädöksiä, koska niiden merkitys on tässä yhteydessä vähäinen.
- (52) Lakiehdotus vaikuttaa juuri tähän direktiiviin, koska ehdotuksessa kielletään kaikkien GMO:ien käyttö Ylä-Itävallan alueella, kun taas direktiivissä säädetään, että GMO:sta on tehtävä tapauskohtainen riskianalyysi ennen kuin sitä koskeva lupa voidaan myöntää.
- (53) Ehdotetulla kiellolla, joka koskee muuntogeenisten siementen viljelyä Ylä-Itävallan osavaltiossa, estettäisiin myös sellaisten muuntogeenisten siementen saattaminen markkinoille, joiden markkinoille saattamiseen voitaisiin saada direktiivin 2001/18/EY mukainen lupa. Ehdotettu laki vaikuttaisi siis muuntogeenisiin siemeniin, joiden markkinoille saattamiseen on jo saatu yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukainen lupa, sekä tuleviin lupiin.
- (54) Lailla ei pyritä kieltämään muuntogeenisten siementen kokeellista levittämistä, mutta se sallitaan ainoastaan sillä ehdolla, että tällaiset toimet toteutetaan suljetuissa järjestelmissä. Muuntogeenisten siementen kokeellista levittämistä säännellään direktiivillä 2001/18/EY mutta lähinnä kansallisella eikä yhteisön tasolla. Kansallisilla viranomaisilla on toimivalta sisällyttää kokeellista levittämistä varten myönnettyihin lupiin ”eristämisen tyyppisiä toimenpiteitä”, kuten eristämistäisyyksiä ja esteitä, ihmisten terveyteen tai ympäristöön mahdollisesti kohdistuvan riskin perusteella⁽¹⁾. Sellaisten kansallisten toimenpiteiden käyttöönoton, joissa edellytetään, että tällainen levittäminen on tehtävä ”suljetuissa järjestelmissä” mahdollisista riskeistä riippumatta, on kuitenkin katsottava olevan ristiriidassa direktiivin kanssa.

⁽¹⁾ Tässä yhteydessä on tärkeä mainita myös se, että siemeniä koskevien direktiivien mukaan tällaisia toimenpiteitä toteutetaan perussiemementen ja varmennettujen siementen puhtauden varmistamiseksi. Tavanomaisten lajikkeiden sekoittumisen ja muuntogeenisten lajikkeiden sekoittumisen välillä ei kuitenkaan tehdä mitään eroa.

(55) Direktiivissä 2001/18/EY ei myöskään vahvisteta (vähimmäistason) raja-arvoja sellaisten GMO:ien satunnaiselle tai teknisesti väistämättömälle esiintymiselle siemenissä, joita varten ei ole myönnetty lupaa. Jäsenvaltioilla ei siis ole toimivaltaa päättää, mitkä GMO-määrät ovat vaarallisia, eikä niillä näin ollen ole myöskään toimivaltaa ottaa käyttöön tällaisia raja-arvoja.

(56) Jäsenvaltio voi direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan mukaan väliaikaisesti rajoittaa tuotteina tai tuotteissa olevan GMO:n käyttöä ja/tai myyntiä tai kieltää sen käytön ja/tai myynnin alueellaan, jos jäsenvaltiolla on aihetta todeta, että kyseinen tuotteina tai tuotteissa oleva GMO, josta on tehty asianmukainen ilmoitus ja jolle on saatu kirjallinen lupa direktiivin 2001/18/EY mukaisesti, aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Komitearaportista käy ilmi, että Itävalta on täysin tietoinen tästä mahdollisuudesta mutta ei katso sen riittävän tavoitteensa saavuttamiseen eli GMO:ien täydelliseen kieltämiseen Ylä-Itävallan osavaltiossa:

”Ylä-Itävallan lakia geenitekniiikan käytön kieltämisestä 2002 ei ole tarkoitus soveltaa ainoastaan yksittäisiin GMO:ihin (joille on jo saatu luvat) vaan se sisältää myös yleisen kiellon, joka koskee kaikkia tuotteina tai tuotteissa olevia GMO:ja, jotka on jo hyväksytty tai jotka hyväksytään tulevaisuudessa.

(...)

Vaikuttaa kuitenkin jokseenkin epäkäytännölliseltä noudattaa levittämisdirektiivin 23 artiklan mukaista menettelyä jokaisen GMO:ihin liittyvän hyväksymismenettelyn jälkeen.”

(57) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jokaista poikkeusta yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden periaatteista on tulkittava tiukasti. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa määrätään yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen ja markkinoiden yhtenäisyyden periaatteita koskevasta poikkeuksesta. Näin ollen kyseistä kohtaa on tulkittava siten, ettei sen soveltamisalaa uloteta laajemmalle kuin niihin tapauksiin, joita se muodollisesti koskee.

(58) Koska perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on suhteellisen lyhyt, komission on käytettävä jäsenvaltioiden esittämiä perusteita tarkastellessaan, ovatko perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset toimenpideuonnokset aiheellisia. Tämä tarkoittaa sitä, että kyseisten toimenpiteiden aiheellisuuden osoittaminen on

perustamissopimuksen mukaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion vastuulla. Ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 95 artiklassa vahvistetut menettelypuutteet ja erityisesti päätöksen tekemisen tiukka määräaika komission on yleensä rajoitettava tarkastelemaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimittamien perustelujen asianmukaisuutta hakematta itse mahdollisia perusteluja.

(59) Yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa ristiriidassa olevien kansallisten toimenpiteiden käyttöönotto on perusteltava uudella, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevalla tieteellisellä näytöllä. On selvää, että tieteellisen näytön uutuutta on arvioitava tieteellisen tiedon kehityksen valossa.

(60) Jäsenvaltion, joka on pyytänyt poikkeusta, on siis annettava uutta tieteellistä näyttöä, joka tukee tiedoksi annettuja toimenpiteitä.

(61) Itävallan viranomaiset väittävät, että ”muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston laaja käyttö kasvintuotannossa häiritsisi aluksi luonnonmukaista ja tavanomaista GM-vapaata tuotantoa ja syrjäyttäisi ne lopulta pitkällä aikavälillä, mikä johtaisi GMO:ien viljelyn leviämiseen”.

(62) Itävallan viranomaiset ovat teettäneet Müllerin tutkimuksen, johon komitearaportti perustuu ja joka Itävallan mielestä osoittaa, että ”nyt on saatu uutta tieteellistä näyttöä, joka oikeuttaa antamaan Ylä-Itävallan lain geenitekniiikan käytön kieltämisestä 2002 ehdotetussa muodossa”. Lisäksi tutkimuksen katsotaan osoittavan, että ”GM-vapaat alueet ovat ainoa ratkaisu, jolla rinnakkaiselon turvallisuus voidaan varmistaa pitkällä aikavälillä Itävallan maatalousalalla, joka perustuu pientiloihin”.

(63) Tämän perusteella komissio lähetti Itävallan koko tiedoksiannon⁽¹⁾ Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle (jäljempänä ’elintarviketurvasto’) ja pyysi sitä toimeksiannossa⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽³⁾ 22 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti antamaan tieteellisen lausunnon seuraavista kysymyksistä:

— Sisältävätkö Itävallan toimittamat, raportissa ’GM-vapaat viljelyalueet: skenaarioiden ja toteuttamistoimenpiteiden laatiminen ja niiden analyysi’ esitetyt tiedot uutta tieteellistä näyttöä ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvasta riskistä, joka oikeuttaisi kieltämään muuntogeenisten siementen ja

⁽¹⁾ Kyseessä ovat seuraavat asiakirjat: 13 päivänä helmikuuta 2003 päivätty kirje, viite: Verf-5-130000/37-GM; ”EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukainen tiedoksianto komissiolle sellaisen kansallisen säännöksen käyttöönotosta (’komitearaporttiluonnos’), jolla kielletään muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston viljelykäyttö, siirtogeenisten eläinten käyttö jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittäminen ympäristöön erityisesti metsästystä ja kalastusta varten (Ylä-Itävallan laki geenitekniiikan käytön kieltämisestä 2002 — Oö: GTVG 2002)”; ”Kansallisia talousasioita käsittelevän komitean raportti osavaltion laista, jolla kielletään muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston viljelykäyttö, siirtogeenisten eläinten käyttö jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittäminen ympäristöön erityisesti metsästystä ja kalastusta varten (Ylä-Itävallan laki geenitekniiikan käytön kieltämisestä 2002)”; insinööri Werner Müllerin tutkimus ”GM-vapaat viljelyalueet: skenaarioiden ja toteuttamistoimenpiteiden laatiminen ja niiden analyysi”; ”Vihreä raportti 2001, raportti Ylä-Itävallan maa- ja metsätalouden taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta vuonna 2001” ja ”Raportti Natura 2000 -verkoston toteuttamisesta Ylä-Itävallassa seuraavien viiden vuoden aikana”.

⁽²⁾ Kysymys nro EFSA-Q-2003-001.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

taimiaineiston viljelykäytön, siirtogeenisten eläinten käytön jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittämisen ympäristöön erityisesti metsästystä ja kalastusta varten, kun tällaisten siementen, taimiaineiston ja eläinten käyttö näihin tarkoituksiin on sallittu direktiivin 90/220/ETY tai direktiivin 2001/18/EY nojalla.

— Elintarvikevirastoa pyydettiin ottamaan kantaa erityisesti siihen, sisältävätkö raportissa esitetyt tieteelliset tiedot uutta tietoa, jonka perusteella voitaisiin kyseenalaistaa edellä mainitussa lainsäädännössä vahvistetut ympäristöriskien arviointia koskevat säännökset.”

(64) Elintarvikevirasto ilmoitti 4 päivänä heinäkuuta, että geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän tiedelautakunnan näkemys asiasta on seuraava (1):

”— Raportissa esitetyt tieteelliset tiedot eivät sisällä uutta tietoa, jonka perusteella voitaisiin kyseenalaistaa direktiivissä 90/220/ETY tai direktiivissä 2001/18/EY vahvistetut ympäristöriskien arviointia koskevat säännökset.

— Raportissa esitetyt tiedot eivät sisällä uutta tieteellistä näyttöä ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvasta riskistä, joka oikeuttaisi kieltämään yleisesti Itävallan kyseisellä alueella muuntogeenisten siementen ja taimiaineiston viljelykäytön, siirtogeenisten eläinten käytön jalostustarkoituksiin sekä siirtogeenisten eläinten levittämisen ympäristöön erityisesti metsästystä ja kalastusta varten, kun tällaisten siementen, taimiaineiston ja eläinten käyttö näihin tarkoituksiin on sallittu direktiivin 90/220/ETY tai direktiivin 2001/18/EY nojalla.”

(65) ”Uuden” tieteellisen tiedon osalta komissio katsoo, että Müllerin raporttiin on pelkästään koottu yleisiä tietoja, joista suuri osa oli saatavilla ennen kuin direktiivi 2001/18/EY annettiin 12 päivänä maaliskuuta 2001. Elintarvikevirasto vahvistaa tämän arvioinnin. Lisäksi Itävalta perustelee pyyntöään sillä, että Müllerin tutkimus julkaisiin 28 päivänä huhtikuuta 2002 eli noin vuosi direktiivin 2001/18/EY antamispäivän (12 päivä maaliskuuta 2001) jälkeen. Suurin osa lähdeluettelossa mainituista lähteistä on kuitenkin julkaistu ennen direktiivin 2001/18/EY antamista. Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että tutkimus on pohjimmiltaan aikaisempien töiden validointia eikä sisällä uutta aineistoa, jossa käsiteltäisiin direktiivin 2001/18/EY antamisen jälkeen ilmaantunutta erityisongelmaa.

(66) Itävallan viranomaiset eivät ole myöskään antaneet uutta tieteellistä näyttöä, joka koskisi erityisesti ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua.

(67) Näin ollen vaikuttaa siltä, että Itävallan rinnakkaiseloon kohdistamat epäilyt liittyvät pikemminkin sosioekonomi-

seen ongelmaan kuin ympäristönsuojeluun tai työympäristön suojeluun. Elintarvikevirasto vahvistaa jälleen komission arvioinnin toteamalla lausunnossaan seuraavaa:

”Raportissa ei esitetä todisteita, jotka osoittaisivat, että rinnakkaiselo aiheuttaisi ympäristöön tai ihmisten terveyteen kohdistuvan riskin. Komissio ei ole pyytänyt elintarvikevirastoa ottamaan kantaa muuntogeenisten ja muiden viljelykasvien rinnakkaiselon hallintaan, mutta lautakunnan mielestä tämä on tärkeä maatalouskysymys.”

(68) Tämän sekä asiaa koskevassa komission suosituksessa (2) esitetyn rinnakkaiselon määritelmän perusteella komissio on sitä mieltä, että Itävallan rinnakkaiselosta esittämien epäilyjen ei voida katsoa liittyvän ympäristönsuojeluun tai työympäristön suojeluun EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

(69) Lisäksi komissio katsoo, että kaikkien rinnakkaiseloa koskevien toimenpiteiden, jotka otetaan käyttöön alueellisella tasolla taloudellisen riskin perusteella, on oltava oikeasuhteisia. Tällaisissa toimenpiteissä olisi direktiivin 2001/18/EY uuden 26 a artiklan ja rinnakkaiseloa koskevan komission suosituksen mukaan otettava huomioon i) kyseinen viljelykasvityyppi, ii) kyseisen viljelykasvin erityiskäyttö ja iii) mahdollisuus saavuttaa riittävä puhtaustaso muilla keinoin.

(70) Itävallan toimittaman aineiston ja erityisesti Müllerin tutkimuksesta otettujen poimintojen perusteella on selvää, että pientiloihin perustuvat viljelyjärjestelmät eivät todellakaan ole luonteenomaista vain tälle alueelle vaan niitä esiintyy kaikissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi lakia ei voida hyväksyä 95 artiklan 5 kohdan nojalla tältä pohjalta.

(71) Elintarvikeviraston lausunto ei tue tätäkään Itävallan esittämää perustelua:

”Annettu tieteellinen näyttö ei sisällä uutta tai yksinomaan paikallista tieteellistä tietoa nykyisten tai tulevien muuntogeenisten viljelykasvien tai eläinten vaikutuksista ympäristöön tai ihmisten terveyteen. Tieteellistä näyttöä ei ole annettu siitä, että kyseisellä Itävallan alueella olisi epätavallisia tai ainutlaatuisia ekosysteemejä, joita varten olisi tehtävä erilaiset riskinarvioinnit kuin koko Itävaltaa tai Euroopan muita samankaltaisia alueita varten. Myöskään ei kuvata erityistapauksia, joissa GMO:t olisivat vaikuttaneet biologiseen monimuotoisuuteen suoraan tai maatalouskäytäntöjen muuttumisen välityksellä.”

(1) Geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän tiedelautakunnan lausunto komission kysymyksestä, joka liittyy Itävallan perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamaan GMO:ja koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön (EFSA Journal (2003) 1, 1—5).

(2) Ks. johdanto-osan 27 kappale.

- (72) Niiden väitteiden osalta, jotka Itävallan viranomaisten mielestä oikeuttavat turvautumaan ennalta varautumisen periaatteeseen, komissio tähdentää, että "ennalta varautumisen periaatteeseen turvautuminen edellyttää sitä, että tunnustetaan jostakin ilmiöstä, tuotteesta tai menettelystä johtuvat mahdollisesti vaaralliset vaikutukset ja että tieteellisen arvioinnin perusteella riskiä ei ole mahdollista määrittellä riittävän varmasti" ⁽¹⁾. Ennalta varautumisen periaatteesta seuraa yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaan ⁽²⁾, että ennalta ehkäisevä toimenpide voidaan toteuttaa vain sillä ehdolla, että riskistä on saatavilla toimenpiteen toteuttamisajankohtana riittävästi tieteellistä tietoa, vaikka riskin olemassaolosta ja laajuudesta ei olisikaan "täysin" varmaa tieteellistä näyttöä. Ennalta ehkäisevää toimenpidettä ei voida perustaa pelkästään oletettuun riskiin, jota ei ole vielä todennettu tieteellisesti.
- (73) Komissio katsoo, että väitteet, joilla ennalta varautumisen periaatteeseen turvautumista perustellaan, ovat liian yleisiä eikä niihin ole riittäviä perusteita. Elintarvikkevirasto ei ole myöskään tunnistanut sellaista riskiä, joka oikeuttaisi toteuttamaan ennalta varautumisen periaatteeseen pohjautuvia toimia yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla. Tässä tapauksessa ei siis ole perusteita ennalta varautumisen periaatteen soveltamiseen.

IV PÄÄTELMÄT

- (74) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että jos jäsenvaltio pitää tarpeellisena ottaa käyttöön yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteistä poikkeavia kansallisia säännöksiä, niiden on perustuttava uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön ja pyynnön esittävällä jäsenvaltiolla on oltava erityinen ongelma, joka on ilmennyt kyseisen yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen.
- (75) Tutkittuaan Itävallan esittämän pyynnön komissio katsoo tässä tapauksessa, että Itävalta ei ole antanut uutta, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaa tieteellistä näyttöä eikä ole osoittanut, että Ylä-Itävallan alueella olisi jokin erityinen ongelma, joka olisi ilmennyt GMO:ien tarkoituksellista ympäristöön levittämistä koskevan direktiivin 2001/18/EY antamisen jälkeen ja jonka vuoksi tiedoksi annettujen kansallisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi tarpeellista.
- (76) Itävallan pyyntö, joka koskee sellaisten kansallisten toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla kielletään GMO:ien käyttö Ylä-Itävallassa, ei näin ollen täytä kaikkia 95 artiklan 5 kohdassa asetettuja ehtoja.

- (77) EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaan komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännöshdotukset todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (78) Koska Itävallan esittämä pyyntö ei täytä 95 artiklan 5 kohdassa asetettuja perusehtoja, komission ei tarvitse selvittää, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen tai muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (79) Komissio katsoo niiden tietojen valossa, jotka sillä oli käytettävissään arvioidessaan sille esitettyjä kansallisten toimenpiteiden perusteluita, sekä edellä esitetyn perusteella, että Itävallan 13 päivänä maaliskuuta 2003 esittämä pyyntö ottaa käyttöön direktiivistä 2001/18/EY poikkeavia kansallisia säännöksiä
- täyttää käsiteltäväksi ottamista koskevat ehdot,
 - ei täytä EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdassa asetettuja ehtoja, koska Itävalta ei ole antanut uutta, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaa tieteellistä näyttöä, joka liittyisi Ylä-Itävallan erityiseen ongelmaan.
- (80) Sen vuoksi komissiolla on aihetta katsoa, että tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä ei voida hyväksyä perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Itävallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamat kansalliset säännökset, jotka koskevat GMO:ien kieltämistä Ylä-Itävallassa.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 2 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ Ks. komission tiedonanto ennalta varautumisen periaatteesta (KOM(2000) 1 lopullinen, 2.2.2000).

⁽²⁾ Ks. erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asioissa T-13/99 ja T-70/99 11 päivänä syyskuuta 2002 antamat tuomiot, Kok. 2002, s. II-3305.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 8 päivänä syyskuuta 2003,
viininviljelyalojen välitutkimusten tulosten siirtoa koneellisesti luettavaan muotoon koskevista
standardikoodista ja -säännöistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3191)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/654/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta 5 päivänä helmikuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 357/79 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2329/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan ja 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viininviljelyalojen välitutkimusten tulosten siirtoa koneellisesti luettavaan muotoon koskevista standardikoodista ja -säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1980 annettua komission päätöstä 80/765/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainittu päätös.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 357/79 säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viininviljelyaloja koskevien välitutkimusten yhteydessä kerätyt tiedot maantieteellisten yksikköjen mukaan eritellyn taulukko-ohjelman mukaisesti ja että nämä yksiköt on vahvistettava mainitun asetuksen 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, toisin sanoen komission päätöksellä pysyvän maataloustilastokomitean annettua lausuntonsa.
- (3) Jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät viininviljelyaloja koskevat tutkimustulokset tietokoneella, on toimitettava komissiolle nämä tulokset koneellisesti luettavassa muodossa. Koodit tutkimustulosten toimittamiseksi on myös vahvistettava asetuksen (ETY) N:o 357/79 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (4) Käytännön syistä johtuen jäsenvaltioiden olisi toimitettava myös asetuksen (ETY) N:o 357/79 6 artiklassa tarkoitetut tiedot koneellisesti luettavassa muodossa.

- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän maataloustilastokomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Koneellisesti luettavat välineet, joita tietojen keruun tulokset tietokoneella käsittelevien jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (ETY) N:o 357/79 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseen, ovat magneettinauhoja.

2 artikla

Standardikoodin ja -sääntöjen, jotka koskevat asetuksen (ETY) N:o 357/79 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen siirtoa magneettinauhalle, on oltava tämän asetuksen liitteisiin I ja II sisältyvän kuvauksen mukaisia.

3 artikla

Kumotaan päätös 80/765/ETY.

Viittauksia kumottuihin päätöksiin pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
Pedro SOLBES MIRA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 54, 5.3.1979, s. 124.

⁽²⁾ EYVL L 291, 30.10.1998, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 213, 16.8.1980, s. 34.

⁽⁴⁾ Ks. liite III.

LITE I

ERITTELY MAGNEETTINAUHOISTA, JOTKA ON TARKOITETTU VIININVIJELYALOJEN VÄLITUTKIMUSTEN TULOSTEN TOIMITTAMISEKSI EUROSTATILLE

(Neuvoston asetus (ETY) N:o 357/79)

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I Jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät tietojen keruun tulokset tietokoneella, on toimitettava asetuksen (ETY) N:o 357/79 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen ominaispiirteiden mukaan tallennettu tieto Eurostatille seuraavassa muodossa:

1. Tiedot koskevat yhteenvetoja tiloista, jos on kyse kokonaistutkimuksesta (tai ekstrapoloituja yhteenvetoja tiloista, jos tietojen keruu perustuu satunnaisotantaan), mutta eivät yksittäisiä tiloja.
2. Tiedot on siirrettävä standardin mukaan merkityille yhdeksänraitaisille magneettinauhoille (1 600 BPI tai 630 tavua/cm).
3. Tietojen tietuepituuden on oltava kiinteä 145-paikkainen ja tiedot tallennetaan EBCDIC:llä.
4. Kunkin tietueen kahden ensimmäisen kentän on sisällettävä tunnistamisen mahdollistavia tietoja. Ensimmäinen kenttä (kolme paikkaa) tunnistaa maantieteellisen yksikön, jonka koodit annetaan erityisissä määräyksissä ja liitteessä II.
5. Toinen kenttä (kaksi paikkaa) tunnistaa asetuksessa (ETY) N:o 357/79 säädetyn taulukko-ohjelman taulukon. Taulukkojen koodit annetaan erityisissä määräyksissä.
6. Kunkin tietueen kenttien lukumäärä ja koko vaihtelee taulukosta riippuen. Jos tietyissä taulukoissa ei saavuteta 145 paikan pituutta, tietueen loppu täydennetään tyhjiä kohdilla.
7. Tiedot on tallennettava kuhunkin kenttään oikea reuna tasattuna ja nolilla täydennettyinä. Vapaaehtoinen tieto, jota ei toimiteta, on osoitettava vastaavien tavujen tyhjiä kohdilla.
8. Aloja koskevat tiedot on ilmoitettava aareina ja tuotantoa koskevat tiedot hehtolitroina.
9. Jäsenvaltiot voivat valita jaksotuskertoimen, ja niiden on ilmoitettava käytetty jaksotuskerroin Eurostatille.
10. Tietueet on luokiteltava maantieteellisen yksikön, taulukon ja muutoksen mukaan.
11. Eurostat ja jäsenvaltiot määräävät hallinnollisista vakiomenettelyistä magneettinauhatiedostojen toimittamiseksi Eurostatille.

II Seuraavilla sivuilla annetaan kullekin taulukolle ja tietueen eri osille:

- a) käytettävät koodit;
- b) kutakin osaa varten vaadittava numeroiden enimmäismäärä;
- c) juokseva numerointi, jolla kuvataan tietueen osan sijaintia tietueessa.

ERITYISET SÄÄNNÖKSET

Kunkin tietueen kahden ensimmäisen kentän on sisällettävä seuraavat tiedot:

	Koodi	Numeroiden lukumäärä	Tavunumero nauhalla
1. Maantieteellinen yksikkö	Katso liite II	3	1—3
2. Taulukot		2	4—5
5 ⁽¹⁾	50		
6	60		
7 ⁽¹⁾	70		
8 ⁽¹⁾	80		

⁽¹⁾ Näiden taulukoiden osalta jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät tietojen keruun tulokset tietokoneella, on suotavaa toimittaa asetuksen (ETY) N:o 357/79 6 artiklassa säädetty tiedot Eurostatille magneettinauhalla.

Taulukko 5 (*)

5.1	<i>Alan laatu</i>		1	6
	Tuotannossa	1		
	Ei vielä tuotannossa	2		
5.2	<i>Kaikki</i>			
	Ala (aareina)		10	7—16
5.3	<i>Tma-laatuviinit</i>			
	Alat yhteensä (aareina)		10	17—26
	Satoluokka I			
	Luokitus	11	2	27—28
	Ala (aareina)		10	29—38
	Satoluokka II			
	Luokitus	12	2	39—40
	Ala (aareina)		10	41—50
	Satoluokka III			
	Luokitus	13	2	51—52
	Ala (aareina)		10	53—62
	Satoluokka IV			
	Luokitus	14	2	63—64
	Ala (aareina)		10	65—74
5.4	<i>Muut viinit</i>			
	Alat yhteensä (aareina)		10	75—84
	Satoluokka I			
	Luokitus	21	2	85—86
	Ala (aareina)		10	87—96
	Satoluokka II			
	Luokitus	22	2	97—98
	Ala (aareina)		10	99—108
	Satoluokka III			
	Luokitus	23	2	109—110
	Ala (aareina)		10	111—120
	Satoluokka IV			
	Luokitus	24	2	121—122
	Ala (aareina)		10	123—132
	Satoluokka V			
	Luokitus	25	2	133—134
	Ala (aareina)		10	135—144

(*) Tarkennus: katso komission päätöksen 79/491/ETY liite I.

Taulukko 6

6.1	<i>Viinivuosi</i>		1	6
	1979/1981	2		
	1981/1982	3		
	1982/1983	4		
	1983/1984	5		
	1984/1985	6		
	1985/1986	7		
	1986/1987	8		
	1987/1988	9		
6.2	<i>Muutos</i>		1	7
	Raivattu tai viljelystä poistettu	1		
	Istutettu	2		
	Uudelleen istutettu	3		
6.3	<i>Kaikki</i>			
	Ala (aareina)		10	8—17
6.4	<i>Tma-laatuviinit</i>			
	Alat yhteensä		10	18—27
	Satoluokka I			
	Luokitus	11	2	28—29
	Ala (aareina)		10	30—39
	Satoluokka II			
	Luokitus	12	2	40—41
	Ala (aareina)		10	42—51
	Satoluokka III			
	Luokitus	13	2	52—53
	Ala (aareina)		10	54—63
	Satoluokka IV			
	Luokitus	14	2	64—65
	Ala (aareina)		10	66—75
6.5	<i>Muut viinit</i>			
	Alat yhteensä (aareina)		10	76—85
	Satoluokka I			
	Luokitus	21	2	86—87
	Ala (aareina)		10	88—97
	Satoluokka II			
	Luokitus	22	2	98—99
	Ala (aareina)		10	100—109
	Satoluokka III			
	Luokitus	23	2	110—111
	Ala (aareina)		10	112—121
	Satoluokka IV			
	Luokitus	24	2	122—123
	Ala (aareina)		10	124—133
	Satoluokka V			
	Luokitus	25	2	134—135
	Ala (aareina)		10	136—145

Taulukko 7

7.1	<i>Viinivuosi</i>		1	6
	1979/1981	2		
	1981/1982	3		
	1982/1983	4		
	1983/1984	5		
	1984/1985	6		
	1985/1986	7		
	1986/1987	8		
	1987/1988	9		
7.2	<i>Alkoholipitoisuuden yksikkö</i>		1	7
	Tilavuusprosentti	1		
	Oechsle-aste	2		
7.3	<i>Tma-laatuviinit</i>			
	Satoluokka I			
	Luokitus	11	2	8—9
	Tuotanto (hl)		10	10—19
	Satoluokka II			
	Luokitus	12	2	20—21
	Tuotanto (hl)		10	22—31
	Satoluokka III			
	Luokitus	13	2	32—33
	Tuotanto (hl)		10	34—43
	Satoluokka IV			
	Luokitus	14	2	44—45
	Tuotanto (hl)		10	46—55
	Alkoholipitoisuus (1 desimaali, 1 oletettu pilkku)		3	56—58
7.4	<i>Muut viinit</i>			
	Satoluokka I			
	Luokitus	21	2	59—60
	Tuotanto (hl)		10	61—70
	Satoluokka II			
	Luokitus	22	2	71—72
	Tuotanto (hl)		10	73—82
	Satoluokka III			
	Luokitus	23	2	83—84
	Tuotanto (hl)		10	85—94
	Satoluokka IV			
	Luokitus	24	2	95—96
	Tuotanto (hl)		10	97—106
	Satoluokka V			
	Luokitus	25	2	107—108
	Tuotanto (hl)		10	109—118
	Alkoholipitoisuus (1 desimaali, 1 oletettu pilkku)		3	119—121

Taulukko 8

8.1	<i>Ensimmäinen vuosi</i>	Kuluva vuosi	4	6—9
8.2	<i>Merkki</i>			
	+	1	1	
	–	2		
8.3	<i>Tma-laatuviinit</i>			
	Satoluokka I			
	Luokitus	11	2	10—11
	Merkki		1	12
	Muutos (1 desimaali, 1 oletettu pilkku)		3	13—15
	Satoluokka II			
	Luokitus	12	2	16—17
	Merkki		1	18
	Muutos		3	19—21
	Satoluokka III			
	Luokitus	13	2	22—23
	Merkki		1	24
	Muutos		3	25—27
	Satoluokka IV			
	Luokitus	14	2	28—29
	Merkki		1	30
	Muutos		3	31—33
8.4	<i>Muut viinit</i>			
	Satoluokka I			
	Luokitus	21	2	34—35
	Merkki		1	36
	Muutos		3	37—39
	Satoluokka II			
	Luokitus	22	2	40—41
	Merkki		1	42
	Muutos		3	43—45
	Satoluokka III			
	Luokitus	23	2	46—47
	Merkki		1	48
	Muutos		3	49—51
	Satoluokka IV			
	Luokitus	24	2	52—53
	Merkki		1	54
	Muutos		3	55—57
	Satoluokka V			
	Luokitus	25	2	58—59
	Merkki		1	60
	Muutos		3	61—63

LIITE II

NEUVOSTON ASETUKSEN (ETY) N:o 357/79 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA SÄÄDETYT MAANTIETEELLISET YKSIKÖT

	Koodi		Koodi
SAKSAN LIITTOTASAVALTA (viinialueet)	100	Catalunya C (provincias de Girona y Lleida)	712
Ahr	101	Illes Balears	713
Mittelrhein	102	Castilla y León A (provincia de Burgos)	714
Mosel-Saar-Ruwer	103	Castilla y León B (provincia de León)	715
Nahe	104	Castilla y León C (provincia de Valladolid)	716
Rheinhessen	105	Castilla y León D (provincia de Zamora)	717
Pfalz	106	Castilla y León E (provincias de Ávila, Palencia, Salamanca, Segovia y Soria)	718
Hessische Bergstraße	107	Madrid	719
Rheingau	108	Castilla-La Mancha A (provincia de Albacete)	720
Württemberg	109	Castilla-La Mancha B (provincia de Ciudad Real)	721
Baden	110	Castilla-La Mancha C (provincia de Cuenca)	722
Franken	111	Castilla-La Mancha D (provincia de Guadalajara)	723
Saale-Unstrut	112	Castilla-La Mancha E (provincia de Toledo)	724
Sachsen	113	Comunidad Valenciana A (provincia de Alicante)	725
KREIKKA	600	Comunidad Valenciana B (provincia de Castellón)	726
Ανατολική Μακεδονία, Θράκη	601	Comunidad Valenciana C (provincia de Valencia)	727
Κεντρική Μακεδονία	602	Región de Murcia	728
Δυτική Μακεδονία	603	Extremadura A (provincia de Badajoz)	729
Ήπειρος	604	Extremadura B (provincia de Cáceres)	730
Θεσσαλία	605	Andalucía A (provincia de Cádiz)	731
Ιόνια Νησιά	606	Andalucía B (provincia de Córdoba)	732
Δυτική Ελλάδα	607	Andalucía C (provincia de Huelva)	733
Στερεά Ελλάδα	608	Andalucía D (provincia de Málaga)	734
Αττική	609	Andalucía E (provincias de Almería, Granada, Jaén y Sevilla)	735
Πελοπόννησος	610	Canarias	736
Βόρειο Αιγαίο	611		
Νότιο Αιγαίο	612		
Κρήτη	613		
ESPAÑA (maakunnat tai autonomiset alueet)	700	RANSKA (departementit tai departementtien ryhmät)	200
Galicia	701	Aude	201
Principado de Asturias	702	Gard	202
Cantabria	703	Hérault	203
País Vasco A (Territorio Histórico de Álava)	704	Lozère	204
País Vasco B (Territorios Históricos de Guipúzcoa y Vizcaya)	705	Pyrénées-Orientales	205
Navarra	706	Var	206
La Rioja	707	Vaucluse	207
Aragón A (provincia de Zaragoza)	708	Bouches-du-Rhône	208
Aragón B (provincias de Huesca y Teruel)	709	Gironde	209
Catalunya A (provincia de Barcelona)	710	Gers	210
Catalunya B (provincia de Tarragona)	711	Charente	211

	Koodi		Koodi
Charente-Maritime	212	Lodi	324
Ardèche	213	Bolzano-Bozen	325
Aisne	214	Trento	326
Seine-et-Marne	215	Verona	327
Ardenne, Aube, Marne, Haute-Marne	250	Vicenza	328
Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret	251	Belluno	329
Côte-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne	252	Treviso	330
Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges	253	Venezia	331
Bas-Rhin, Haut-Rhin	254	Padova	332
Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire de Belfort	255	Rovigo	333
Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée	256	Pordenone	334
Deux-Sèvres, Vienne	220	Udine	335
Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques	221	Gorizia	336
Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne	222	Trieste	337
Corrèze, Haute-Vienne	223	Piacenza	338
Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie	224	Parma	339
Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme	257	Reggio nell'Emilia	340
Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes	225	Modena	341
Corse-du-Sud, Haute-Corse	258	Bologna	342
ITALIA (maakunnat)	300	Ferrara	343
Torino	301	Ravenna	344
Vercelli	302	Forlì	345
Novara	303	Rimini	346
Cuneo	304	Massa Carrara	347
Asti	305	Lucca	348
Alessandria	306	Pistoia	349
Biella	307	Firenze	350
Verbano — Cusio — Ossola	308	Livorno	351
Aosta	309	Pisa	352
Imperia	310	Arezzo	353
Savona	311	Siena	354
Genova	312	Grosseto	355
La Spezia	313	Prato	356
Varese	314	Perugia	357
Como	315	Terni	358
Sondrio	316	Pesaro e Urbino	359
Milano	317	Ancona	360
Bergamo	318	Macerata	361
Brescia	319	Ascoli Piceno	362
Pavia	320	Viterbo	363
Cremona	321	Rieti	364
Mantova	322	Roma	365
Lecco	323	Latina	366
		Frosinone	367
		Caserta	368
		Benevento	369
		Napoli	370
		Avellino	371

	Koodi		Koodi
Salerno	372	Ragusa	398
L'Aquila	373	Siracusa	399
Teramo	374	Sassari	400
Pescara	375	Nuoro	401
Chieti	376	Cagliari	402
Campobasso	377	Oristano	403
Isernia	378	LUXEMBURG	500
Foggia	379	(muodostaa yhden maantieteellisen kokonai- suuden)	
Bari	380		
Taranto	381	ITÄVALTA	900
Brindisi	382	Burgenland	901
Lecce	383	Niederösterreich	902
Potenza	384	Steiermark	903
Matera	385	Wien und die anderen Bundesländer	904
Cosenza	386	PORTUGALI	800
Catanzaro	387	Entre Douro e Minho	801
Reggio di Calabria	388	Trás-os-Montes	802
Crotone	389	Beira Litoral	803
Vibo Valentia	390	Beira Interior	804
Trapani	391	Ribatejo e Oeste	805
Palermo	392	Alentejo	806
Messina	393	Algarve	807
Agrigento	394	Região Autónoma dos Açores	808
Caltanissetta	395	Região Autónoma da Madeira	809
Enna	396	YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA	550
Catania	397	(muodostaa yhden maantieteellisen kokonai- suuden)	

LIITE III

Kumottu päätös ja sen muutokset

Komission päätös 80/765/ETY	(EYVL L 213, 16.8.1980, s. 34)
Komission päätös 85/621/ETY	(EYVL L 379, 31.12.1985, s. 12)
Komission päätös 96/20/EY yksinomaan siltä osin kuin sen 1 artiklassa on viittaus päätöksen 80/765/ETY liite II	(EYVL L 7, 10.1.1996, s. 12)
Komission päätös 1999/661/EY yksinomaan siltä osin kuin sen 1 artiklassa on viittaus päätöksen 80/765/ETY liite II	(EYVL L 261, 7.10.1999, s. 42)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Päätös 80/765/ETY	Tämä päätös
1 ja 2 artikla	1 ja 2 artikla
—	3 artikla
3 artikla	4 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV